HÉT MAGAZINE VOOR DE STRIPLIEFHEBBER #12 JAN-MRT '24

STRIPMUNK

BOYS WILL BE (COW)BOYS!
STEDHO OVER DE WESTERNSTRIP

WANTED

PLV000964

VOORPUBLICATIE

BRIGANTUS | WANTED | ROVER | SUSKE EN WISKE JUNIOR

Ziezo, hij is klaar!
Dat is de lelijkste sneeuwman die ik ooit gezien heb.
Heb je jezelf al eens bekeken?
Hihihi! Mis!
Voor één keer moet ik Victor gelijk geven...
Onze sneeuwman is niet erg mooi.
Hm, misschien is hij wat te dik? En die onnozele blik in zijn ogen en die idiote snor helpen ook niet echt.
Hij doet me aan iemand denken, maar er ontbreekt iets...
Ahum.
Probeer dit eens.
Goed idee. Dank u. Hahaha!
?!
NU zie ik precies op wie onze verschrikkelijke sneeuwman lijkt. Agent Fons!

© 2024 - Standaard Uitgeverij nv, België

VOORPUBLICATIE UIT **SUSKE EN WISKE JUNIOR**
LEES VERDER ▸ WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/SMMAG

Een flinke portie avontuur en geschiedenis

PATRICK VAN GOMPEL | JOURNALIST EN STRIPLIEFHEBBER

'Iets doen' met een bestaande stripreeks is niet altijd even eenvoudig. Na twee keer drie albums zet Standaard Uitgeverij een punt achter Galaxa, een afgeleide reeks van De Rode Ridder. De strip is goed maar de verkoopcijfers vallen tegen. Toch is het uitkijken naar het zesde album. Scenarist Peter Van Gucht en tekenaar Romano Molenaar blikken terug.

Terwijl we nog een traan wegpinken om Galaxa, mogen we onze ogen al laten knipperen voor het nieuwe De Rode Ridder-album *De vleerkoning*. In dit avontuur belandt Johan in Brussel. Peter Van Gucht en tekenaar Fabio Bono maken er een prachtalbum van. In dit blad vertelt Bono over zijn samenwerking met Van Gucht en over zijn lievelingspersonages. Ik ben razend benieuwd naar de decors, hoe brengt Bono het middeleeuwse Brussel in beeld?

Vooral veel mannen denken aan het oude Rome. Dat blijkt uit intensief berichtenverkeer op Instagram. Ik ben één van die mannen omdat Rome een openluchtmuseum is. De geschiedenis van het Romeinse rijk intrigeert me enorm. Ik heb altijd het gevoel dat ik er nog veel over moet bijleren. Denk jij ook elke dag of elke week aan Rome of de Romeinen? Het zal er niet op beteren met een nieuwe strip van grootmeester-tekenaar Hermann en zijn zoon Yves H. die stripscenario's schrijft. Samen maken ze nu het tweeluik *Brigantus*. Het decor: het Romeinse rijk in de eerste eeuw na Christus. Ik ben benieuwd hoe vader en zoon H. hun fantasie zullen combineren met de geschiedenis. Het verhaal speelt zich trouwens af in Schotland, maar ik vermoed dat daar destijds geen Romeinse journalisten hebben rondgelopen om de beschrijvingen van de Romeinse historici te gaan checken. Ik kijk al uit naar de Muur van Hadrianus. En wanneer de familie H. een strip in elkaar steekt, weet elke striplezer dat hij kwaliteit mag verwachten. De familie Hermann maakt nooit zo maar een strip. Yves H. legt het allemaal uit.

XIII bestaat veertig jaar en daarom staat er in dit blad een interview met grootmeester-scenarist Jean Van Hamme. In die veertig jaar zijn er in de reeks XIII 28 albums getekend en ook nog eens 13 in de afgeleide serie Mystery. Om die veertig jaar te vieren verschijnt een speciaal veertiende Mystery-deel: *Valstrikken en emoties*, met zes kortverhalen getekend door Xavier, Jigounov en Henriet en hommages van Marini, Boucq en TaDuc. Jean Van Hamme zelf, 84 ondertussen, schreef die kortverhalen. *Stripmunk* heeft een interview met de scenarist aller scenaristen. Hij heeft het onder meer over zijn mooiste moment en over het verschil tussen een lang en een kort verhaal.

Je wil niet weten hoeveel indianen ik ooit in mijn leven heb doodgeschoten. Na elke aflevering van de tv-feuilletons *Rawhide* of *Bonanza* legde ik tientallen roodhuiden neer. Gewoon, met gestrekte wijsvinger en opgestoken duim. Simpel was dat. Ik wist niet beter. In ons eenzijdig denkbeeld kregen de indianen altijd de schuld terwijl de cowboys de veroveraars waren.

Het is meer dan begrijpelijk dat Dull, een jonge Cheyenne wraak wil nemen op zijn vermoorde ouders en stamleden. Want je kan wel raden wie er achter die moorden zit. *Wanted*, het verhaal van tekenaar Stedho en de Waalse scenarist David Boriau is meer dan een strip met moord en brand. Het is een van de meest aangrijpende strips van het jaar 2024, meldt onze verslaggever ter plaatse.

En in deze *Stripmunk* ook nog aandacht voor een nieuw deel in de bekende serie De Duistere Steden van Benoît Peeters en François Schuiten. Het is een hommage aan Jules Verne.

De Vlaamse popzangeres Camille raast door de hitparades in Vlaanderen maar ze maakt het stilaan ook als strippersonage. Scenarist Danny De Vos en stripauteur Renée Rienties werken in maart hun derde Camille-album af. Je krijgt in dit blad een interview met Rienties.

Zo, jullie weten weer wat te doen. Striplezen is gezond, het blaast wat internationale avonturen door je hoofd, het verzet je zinnen en je leert altijd wat bij. En je wordt er groot en sterk van. ■

© 2024 – Standaard Uitgeverij nv, België

40 JAAR XIII
EEN INTERVIEW MET JEAN VAN HAMME ▸ 14

© 2024 J. VAN HAMME – W. VANCE – I. JIGOUNOV – J. GALLÈDE – P. XAVIER – A. HENRIET – G. TOUSSAINT – MIKAËL – DARGAUD BENELUX (Dargaud-Lombard n.v.)

INHOUD

4 DE WERELD DRAAIT DOOR ▸ GALAXA
7 INTERVIEW ▸ DE RODE RIDDER
8 INTERVIEW ▸ BRIGANTUS
14 INTERVIEW ▸ XIII MYSTERY
16 DE STRIPMUNK ▸ STEDHO
22 INTERVIEW ▸ THORGAL SAGA
24 NIET TE MISSEN STRIPS
28 INTERVIEW ▸ QUEESTE
30 ARTIKEL ▸ ROVER
34 DE INFLUENCERS VAN RENÉE RIENTIES
35 NIEUW IN DE BOEKENKAST

COLOFON

Stripmunk magazine is een uitgave van Standaard Uitgeverij.

STANDAARD UITGEVERIJ

V.U. Kris Hoflack
Franklin Rooseveltplaats 12
2060 Antwerpen
T. 03 285 72 00

Coördinatie: Jente Lambrechts
Redactie: Ronald Grossey
Opmaak: Willem Wouters

Coverbeeld: © 2024 – Standaard Uitgeverij.

Lees alle edities van Stripmunk magazine online via www.standaarduitgeverij.be

Alle beeldmateriaal en teksten zijn auteursrechtelijk beschermd en mogen niet worden overgenomen zonder uitdrukkelijke toelating. Prijzen en verschijningsdata zijn onder voorbehoud.

WIJ ❤ STRIPS

Volg Standaard Uitgeverij online en blijf op de hoogte van het laatste nieuws rond strips.

/standaarduitgeverij.be
/standaarduitgeverijstrips
/standaarduitgeverijstrips
/standaarduitgeverij
/standaarduitgeverij

BEHEER JE STRIPVERZAMELING

Stripmunk is de eenvoudigste manier om je stripverzameling te beheren en is dé plaats om nieuwe strips te ontdekken.

Download in de App Store | GET IT ON Google Play

PETER VAN GUCHT

ROMANO MOLENAAR

In september 2022 werd Galaxa, de spinoff-serie van de Rode Ridder, met veel trommels en trompetten door Standaard Uitgeverij gelanceerd. Er lagen belangrijke troeven op tafel. Peter Van Gucht zou de scenario's schrijven, Romano Molenaar was tekenaar en Shirow Di Rosso inkleurder. Standaard Uitgeverij zorgde voor de nodige materiële ondersteuning: een prachtige introductiebrochure voor de lezers, ondersteunend presentatiemateriaal voor de handel. De verwachtingen lagen hoog! Eindelijk zou de lezer meer weten over de voorgeschiedenis van de Fee van het licht.

'Ik ga die eigenwijsheid van Galaxa missen'

Peter Van Gucht en Romano Molenaar over het stopzetten van de Galaxa-serie

© 2024 Standaard Uitgeverij.

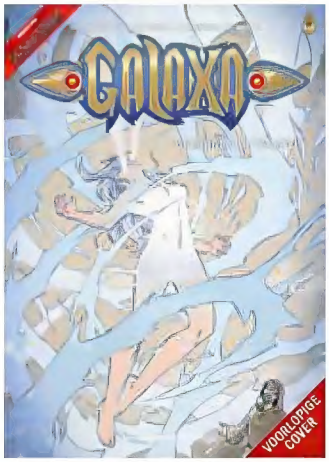

GALAXA 6 | Gevangen in waanzin
VAN GUCHT, MOLENAAR
SC | 40 pag. | € 7,99 | 13 mrt

En die verwachtingen werden ruimschoots ingelost, de scenario's waren intrigerend en stuwden de avonturen van de jonge Galaxa met een rotvaart verder, het artwork was verbluffend, de inkleuring sfeervol. Elk album van de serie werd op gejuich onthaald door pers en publiek.

En dan kwamen de verkoopcijfers binnen en die bleken onvoldoende te zijn om de serie leefbaar te houden. Er moest een spijtige beslissing genomen worden: na twee cycli van drie albums zou de serie worden stopgezet.

Met het zesde album, *Gevangen in waanzin*, valt het doek over de eigen avonturen van Galaxa. Er is wel een dubbele troost: album 6 kent een heel sterk einde, een fee waardig, en we zullen binnenkort nog meer Galaxa zien in de avonturen van de Rode Ridder.

Maar voor de makers van de serie, Peter Van Gucht en Romano Molenaar, was het nieuws een harde dobber.

Kwaliteit

Wat is jullie reactie op het stopzetten van de serie?

Peter Van Gucht: Ik zag het al een tijdje aankomen door de gemengde reacties van de mensen bij Standaard Uitgeverij. Ze waren heel enthousiast over het gepresteerde werk maar teleurgesteld over de verkoopcijfers.

Een uitgeverij is geen liefdadigheidsinstelling, dus gaat al wat verlieslatend is op de schop. Ik begrijp dat, al blijft het natuurlijk jammer. De stopzetting kwam – ondanks dat donkerbruine vermoeden – hard aan.

Dat was ook zo bij de verantwoordelijken bij de uitgeverij en de grafische ploeg. We hadden het allemaal graag anders gezien. Ik dacht altijd dat kwaliteit boven zou drijven, maar dat doen drollen ook. Zucht. Gelukkig kreeg deel 6 wél nog groen licht en zo wordt het eerste hoofdstuk mooi afgerond. Het verhaal leest nu als een short serie. Ik hoop echt dat er een box komt met die eerste zes delen. Die zou ik beschouwen als mijn levenswerk. Naar de hel met bescheidenheid! Ik ben hier erg trots op.

Romano Molenaar: Heel jammer, natuurlijk. Galaxa's wereld werd steeds groter en dan wil je natuurlijk verder werken aan die wereld en al zijn bewoners. We waren goed op dreef en de verhaallijn werd ook steeds interessanter.

Groot hart

Wat onderscheidt volgens jullie Galaxa van andere series?

Van Gucht: Dat ze niet genoeg verkocht, haha. Nee, moeilijke vraag. Voor mij persoonlijk was er een groot verschil met de andere reeksen die ik van inhoud voorzie. (Met veel plezier, laat dat duidelijk zijn). Maar het was de eerste keer dat ik een eigen project van zo ongeveer nul mocht bedenken. Natuurlijk bestond het personage Galaxa al en moest ik vertrekken van wat er over haar bekend is, maar verder had ik carte blanche. Er was heel veel ruimte voor interpretatie. Ik voelde mij als een kind in een speelgoedwinkel. Het werkte bijna bevrijdend. Smaakte naar meer …

Ik zou ook de kwaliteit van het grafisch werk kunnen aanhalen, want dat was van een verbluffend niveau. Dikke pluimen voor Romano Molenaar en Shirow Di Rosso. Een ijzersterk team, ik ben die mannen eeuwig dankbaar. Er zijn

© 2024 Standaard Uitgeverij.

VAN ONVERSCHROKKEN ELF NAAR GLAMOUREUZE FEE

Bij de start van het project zijn er verschillende gesprekken geweest met Peter Van Gucht. Peter had met enkele albums van De Rode Ridder al bewezen dat dit genre hem helemaal ligt, zeker wat het toevoegen van fantasy-elementen betreft. Toen Marc Legendre een tijd later aangaf dat hij zijn rol als scenarist van De Rode Ridder wou stopzetten, was Peter bijzonder enthousiast om die rol op zich te nemen. Door zowel De Rode Ridder als Galaxa onder zijn hoede te nemen, waren de cross-overmogelijkheden tussen beide reeksen legio. Maar laten we vooral starten bij het begin: wie was Galaxa, hoe is zij fee van het licht geworden? Dat was de insteek van de zesdelige cyclus. Nadien zouden dan op zichzelf staande verhalen volgen met een tot Fee getransformeerde Galaxa, die dus herkenbaar was voor de trouwe lezers van De Rode Ridder.

Peter ontwikkelde een hele wereld, een bijbel, die de hele ontstaansgeschiedenis beschreef, en lijnen voor de toekomst uitzette. Wij waren razend enthousiast, het plaatje klopte volledig! Met het aantrekken van Romano Molenaar als tekenaar en Shirow als de kleurentovenaar leek dit ons het perfecte team voor dit veelbelovende project. En we blijven achter dit idee en de uitwerking ervan staan. Alleen moeten we ook constateren dat te weinig lezers hun weg naar de reeks vonden.

De cyclus zal dus jammer genoeg stoppen bij album 6, waar Galaxa een dramatische transformatie zal ondergaan. Wij zullen dit project altijd een warm hart toedragen, en we zijn de ploeg van Galaxa bijzonder dankbaar.

Hélène Veragten, uitgever, en Dirk Vanlaer, business manager Standaard Uitgeverij

natuurlijk veel knappe strips met schitterende scenario's en artwork, maar hier vormde de samenwerking toch een bijzonder mooie speerpunt.

Galaxa had ook geen andere pretentie dan een echte avonturenstrip te zijn. Met een flinke lading fantasy en drama – Vandersteen is nooit ver weg – maar toch geloofwaardig dankzij de stevige backstory. De vertelling primeerde, de beleving van de lezer ook. Ik hou altijd de gretigheid voor ogen waarmee ik als kind strips verslond. Al de rest is daar ondergeschikt aan.

En om het antwoord af te ronden ... Als er al een onderscheid zou geweest zijn, was het blijkbaar niet genoeg om er een succesnummer van te maken.

Molenaar: Ik denk dat Galaxa als jonge vrouw lekker eigenwijs is maar ook wel van haar fouten leert. Ook de hulp en invloed van vrienden speelt bij haar een grote rol. Ze lijkt heel sterk aan de buitenkant, maar ze heeft een groot hart. Ook haar korte haar draagt bij aan haar karakter.

Branie

Wat was de tofste reactie die jullie zelf kregen op de serie?

Van Gucht: In het begin waren er wel een paar valse noten te horen, dat hoort erbij, weet ik uit ervaring. Mensen hebben een eigen idee over hoe de dingen moeten zijn. Zo was er wel wat te doen over het feit dat Galaxa kort haar had. Of over haar jongensachtige branie. En omdat de saga vertrok vanuit haar jeugd, was ze fysiek ook nog niet zo voluptueus als in de Rode Ridder-albums van Biddeloo. Letterlijk een mager beestje, dus. Maar dat vetlaagje moest nog komen. Zo mag ze op het einde van deel 6 eindelijk een afspraak maken met de kapper.

Gelukkig was het overgrote deel van de reacties zeer positief. Zowel vanuit de hoek van de Rode Ridder-*fanbase* – wat ik zeer belangrijk vind – als vanuit de media. Zelden zoveel lovende woorden gelezen, en dat album na album. Ze zeggen weleens: 'Als je de slechte recensies niet wil geloven, moet je dat met de goeie ook niet doen', maar daar ga ik mij nu eens niks van aantrekken. Ha!

Toen het bericht van de stopzetting de wereld ingestuurd werd, kwamen er veel ontgoochelde reacties, en ook dat was een pleister op de wonde.

En onlangs was er tijdens mijn signeersessie op het boekenfestival Boektopia een lezer die helemaal geen fan was van de Rode Ridder maar wel van Galaxa. Voor hem was dat een volledig nieuw personage. Hij was er gek op.

Ik heb daar trouwens evenveel Galaxa-albums mogen signeren als van Suske en Wiske.

En om af te ronden: er was ook iemand die zei dat Galaxa op zangeres en presentatrice Geena Lisa leek.

Molenaar: Het was een fris idee, hoorde ik vaak. Bijna sprankelend. Mede door het verhaal en Shirows kleurgebruik heeft de reeks de juiste snaar weten te raken bij veel fans.

Hecht team

Wat ga je het meest missen aan het werken aan de serie?

Van Gucht: Man, waar moet ik beginnen? Allereerst vind ik het doodzonde dat het verhaal hier al stopt. De backstory was helemaal uitgewerkt tot aan de dood van Galaxa en overspande haar jaren als Fee, vervolgens haar verbanning naar het rijk achter de toverspiegel, haar relatie met Johan ... Goed voor tientallen albums vol spanning en sensatie. Gelukkig kan ik een deel van die story kwijt in de albums van Rode Ridder, en dat zal niet al te lang duren.

Ten tweede was schrijven aan elk Galaxa-album een feest. Als alles goed zit, schrijft zo'n verhaal zichzelf – of toch bijna, haha. Ook een teken dat het goed zat. Je voelt dat gewoon.

Dan is er de samenwerking met Romano en Shirow. Niks zo bevredigend voor een scenarist om zijn fantasieën op zo'n wonderlijke wijze tot leven te zien komen. Thanks, guys!

Molenaar: Natuurlijk ga ik de samenwerking missen met Peter en Shirow! We waren al vanaf het begin een hecht team met dezelfde visie voor deze titel. Maar ook de eigenwijsheid van Galaxa zal ik missen.

Van Gucht: Zeker ga ik Galaxa ook missen. Ik had veel sympathie voor haar. Niet dat ik denk dat we ooit vrienden zouden zijn. Daarvoor heb ik haar te veel het vuur aan de schenen gelegd, haar de vreselijkste trauma's laten beleven. Soms haalt het schrijven van zo'n serie het slechtste in jezelf naar boven. Je moet een beetje een sadist zijn. Ik was altijd meer Bahaal dan Galaxa, vrees ik. Gelukkig komt ze zoals gezegd nog terug in de Rode Ridder, maar dat zal anders zijn. Daar vloeit ze uit de vingers van Fabio en zijn artistieke ziel interpreteert de dingen anders. Maar daarom niet minder mooi.

Het ga je goed, Laxy! ■

KRIJG DEZE POSTER BIJ AANKOOP VAN HET NIEUWE ALBUM VAN
DRAKAR
251
PETER VAN GUCHT
ROMANO

FABIO BONO

Vier albums lang al bedenkt Peter Van Gucht met panache de nieuwe avonturen van de Rode Ridder. Onder de machtige pen van Fabio Bono komen ze tot leven.

‘Met het verschijnen van het monster heb ik veel plezier beleefd’

Striptekenaar Fabio Bono over het nieuwe De Rode Ridder-album: De vleerkoning

© 2024 – Standaard Uitgeverij nv, België

Tijdens de zoektocht naar zijn stiefvader komt de Rode Ridder in het middeleeuwse Brussel terecht, dat wil zeggen: hij belandt meteen in de gevangenis en wordt tot de strop veroordeeld. Deze op zijn minst gezegd onaangename verwelkoming dankt hij aan het feit dat hij als jonge knaap in Brussel tot een dievenbende behoorde, en Brusselaars hebben nu eenmaal een goed geheugen. Maar Johan zou de Rode Ridder niet zijn als hij niet al meteen een aanslag op een patrouille van de burggraaf zou verijdelen. In plaats van de strop krijgt hij nu een nieuwe opdracht: de vleerkoning, de gevreesde leider van de Brusselse onderwereld, gevangennemen.

Splash

Fabio, is het anders werken met Peter dan met zijn voorganger Marc Legendre?

Fabio Bono: Natuurlijk zijn er verschillen tussen Marc en Peter. Marc is als een kleermaker die weet hoe hij zijn scenario moet aanpassen aan de kwaliteiten van de illustrator met wie hij samenwerkt. Peter heeft een heel persoonlijke stijl en de tekenaar moet die eerst doorgronden om op hem afgestemd te raken. Bij mij duurde het niet lang voor ik begreep waar Peter naartoe wou ... Eigenlijk maar een paar pagina’s ;-).

Peter legt inderdaad andere accenten in de avonturen van de Rode Ridder. Ga je dan zelf grafisch ook anders te werk?

Grafisch heb ik mijn stijl niet echt veranderd ... zeker omdat ik van de lezers altijd begrepen heb dat ze tevreden zijn over mijn werk. Met Peter moest ik wel afscheid nemen van de prachtige ‘splash’-pagina’s die Marc af en toe in zijn scenario’s verwerkte. Ook heb ik, samen met mijn trouwe inkleurder Dimitri, besloten om het rood van Johans tuniek donkerder te maken, dit om het soort drama van Peters verhalen beter tot zijn recht te laten komen.

Joaquin Phoenix

Ondertussen zijn er ook nieuwe personages opgedoken. Heb je een favoriet?

Ik hou wel van Tuan de Barbaar, het laatste personage dat Marc bedacht heeft (zie album 277). Gelukkig gaat Tuan niet dood en zal hij misschien het pad van onze held nog eens kruisen. Verder ben ik heel benieuwd hoe Peter het personage van Johans echte vader gaat uitwerken. Ik portretteer hem door fysiek deels aan de acteur Joaquin Phoenix te refereren. Ik hou van die oerslechte karakters ... zoals Malfrat in het verleden ... En van mooie vrouwen zoals Galaxa en Demoniah natuurlijk.

Wat is in de scenario's van Peter tot nu toe de scène waar je het meest naar uitkeek om ze te tekenen. En tegen welke scène zag je een beetje op?

Laten we zeggen dat een striptekenaar zich niet de luxe kan veroorloven om de scènes die de scenarist hem geeft *niet* leuk te vinden. Hij moet altijd iets interessants vinden, zelfs in de scènes die niet aan zijn eigen smaak beantwoorden. Alleen op die manier kan hij zichzelf een 'professionele' striptekenaar noemen, die altijd naar kwaliteitsvolle pagina’s streeft.

Maar om toch jouw vraag niet te ontlopen, kan ik verklappen dat ik bij het eerste scenario van Peter (album 278) wel een beetje bang was om de eerste pagina's, die van de grote slag, in beeld te brengen ... Maar dat ik er daarna, met het verschijnen van het monster, veel plezier aan beleefd heb!

Dit verhaal speelt zich af in het oude Brussel. Was het moeilijk om documentatie te vinden?

Peter heeft me erg geholpen met de documentatie van het oude Brussel. Ik waardeer het echt als een scenarist beelden bezorgt aan de illustrator. Je kan nooit genoeg documentatie hebben, want over hoe meer beelden je beschikt, hoe interessanter en gevarieerder het paginaontwerp zal worden. ■

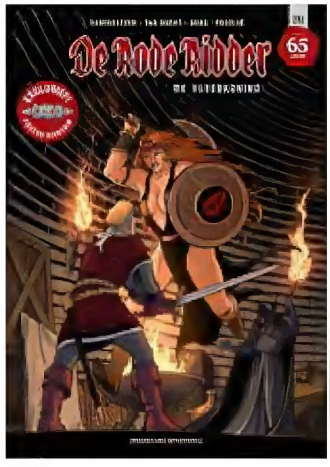

DE RODE RIDDER 281 | De vleerkoning
VAN GUCHT, BONO
SC | 40 pag. | € 7,99 | 14 feb

YVES H.

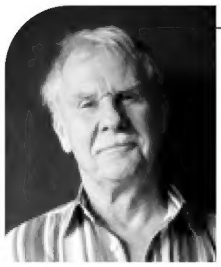

HERMANN

Als meesterauteur Hermann samen met zijn zoon, scenarist Yves Huppen, aan een nieuw stripalbum werkt, ga dan maar op het puntje van je stoel zitten. Recent hadden ze nog maar net een nieuw deel van de middeleeuwse serie Schemerwoude voltooid, en ook het laatste deel van de magistrale westernreeks Duke, of daar verscheen het eerste deel van het machtige tweeluik Brigantus.

‘De mens is monsterlijk’

Yves H. over het indrukwekkende tweeluik Brigantus en de samenwerking met zijn vader Hermann

BRIGANTUS 1 | Verbannen
YVES H., HERMANN
HC | 56 pag. | € 17,99 | SC | € 9,99 | 14 feb

Elke prent is een schilderij, elke dialoog een kerf in de ziel. En verrassend, deze keer geen sciencefiction, western, middeleeuwse of hedendaagse strip, maar een strip die teruggaat naar het Romeinse rijk van de eerste eeuw na Christus.

Picten

Yves, als ik me niet vergis, is dit de eerste keer dat jullie samen een verhaal maken dat zich afspeelt in de klassieke oudheid. Wat trok jullie aan in die wereld?

Yves H.: Inderdaad, het is de eerste keer. Eerlijk gezegd kwam het idee om terug te keren naar de oudheid niet van ons, maar van Gauthier Van Meerbeeck, uitgeefdirecteur bij Le Lombard. Aangezien we klaar waren met de Duke-reeks, hadden we nood aan een nieuwe uitdaging. Gauthier had twee films gezien, *Centurion* en *The Eagle of the Ninth*, die hem overtuigden om ons te vragen een verhaal te bedenken dat zich afspeelt in Schotland, en waarin het Romeinse leger het opneemt tegen de Picten. Het idee was om een handvol Romeinse soldaten te isoleren in het hart van het mistige territorium van de Picten. Dit vijandige klimaat leek Gauthier perfect geschikt voor Hermanns stijl. Daarmee kon een donkere en gewelddadige sfeer gecreëerd worden.

Heb je historische bronnen geraadpleegd?

Net genoeg. Want de historische bronnen over deze periode zijn erg schaars en niet altijd even betrouwbaar. Aangezien de historici uit de eerste hand allemaal Romeinen waren, waren ze eerder bezig met propaganda dan met historische nauwkeurigheid. En zelfs als ze uit de eerste hand kwamen, klopte dat ook niet helemaal, want geen enkele historicus uit die tijd was uit Rome naar Schotland gereisd om de gebeurtenissen die ze beschreven te verifiëren. De beschikbare informatie over de Romeinse verovering van het noorden van Groot-Brittannië is dus zeer twijfelachtig. Dat kwam ons goed uit, want het gaf ons (bijna) alle vrijheid om te vertellen wat we wilden. We besloten ons verhaal te vertellen zonder ons al te veel zorgen te maken over historische authenticiteit. Binnen de grenzen van wat aanvaardbaar is, natuurlijk.

© HERMANN / YVES H. / DE LOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD nv) 2024

© HERMANN / YVES H. / DE LOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD nv) 2024

Een zoektocht

Wat lag er aan de basis van dit verhaal?

Het verhaal begint met de poging van het leger van Agricola om het noorden van wat nu Schotland is te veroveren. Deze gebeurtenis vond plaats tussen 83 en 84 na Christus en eindigde met Agricola's mislukking en de terugtrekking van de Romeinse troepen, eerst ten zuiden van de Muur van Antonius en daarna ten zuiden van de Muur van Hadrianus. Tegen deze achtergrond wordt de hoofdpersoon, een Romein met de zachtaardige naam Melonius 'Melo' Brigantus, met zijn centurie naar een geïsoleerd fort in het hart van het gebied van de Picten gestuurd. Daar moet hij de positie versterken voordat de troepen van Agricola arriveren. Zijn eigen positie binnen zijn centurie wordt bemoeilijkt door het feit dat hij groot is, zelfs buiten proportie, en dat hij een buitenechtelijk kind is: zijn medesoldaten zijn achterdochtig over zijn kracht maar ook over zijn afkomst, want hij is half-'Brigant' (de Brigantes waren een volk dat ooit het centrum van het huidige Brittannië bezette). Als teken van hun vijandigheid tegenover hem noemden sommigen hem de Pict, om hem te laten merken dat hij niet als een echte Romein kon worden beschouwd en dat hij alle kenmerken had van een potentiële verrader. Door deze constante afwijzing zoekt Melo Brigantus een uitweg in zijn dromen: de hoop waar hij zich aan vastklampt is dat hij op een dag het licht zal zien. Het licht dat hem uit de duisternis zal halen die zijn leven al sinds zijn geboorte omringt.

> "De historische bronnen zijn niet erg betrouwbaar."

Wat is volgens jou het hoofdthema in dit verhaal? De hunker naar vriendschap en liefde?

Ik zou kunnen zeggen dat alleen Melo dat weet. Voor hem gaat het over een ruimte, misschien geografisch, maar zeker mentaal, waar hij geaccepteerd en geliefd zal zijn, hij die alleen maar afwijzing, duisternis en het geluid van wapengekletter heeft gekend. Hij vraagt niet veel, alleen een beetje licht om zich te verwarmen. Ik denk dat zijn zoektocht een beetje lijkt op de zoektocht van ons allemaal: we hopen allemaal die plek te vinden waar we ons volledig geaccepteerd en geliefd voelen om wie we zijn. Gelukkig hebben de meesten van ons, in de ons omringende landen, die plek tot op zekere hoogte gevonden. Dat mogen we tenminste hopen. Aan de andere kant zijn er veel mensen over de hele wereld die deze zoektocht (moeten) ondernemen. Aan hen dacht ik toen ik het personage van Melo creëerde. Hij is die ander, de persoon die we veroordelen en afwijzen, die op zoek is naar zijn of haar plaats in deze wereld.

Elephant Man

De 'Pict' is helemaal geen monster, misschien wel de enige die geen monsterlijke trekken heeft?

Toch is hij indrukwekkend. Ik kan zelfs begrijpen waarom hij zo angstaanjagend kan zijn. Als ik hem in het echt zou ontmoeten, weet ik niet zeker of ik misschien niet snel de straat zou oversteken. En toch, als Aurelius hem durft aan te spreken als mens en niet als dier, ontdekt hij een man die intelligenter en fijner is dan hij lijkt. In ieder geval is hij veel menselijker dan al wie hem met minachting behandelt. Melo is een beetje als de 'Elephant Man', een monster dat een omgekeerd beeld van de tweevoeter weerspiegelt: het monster is menselijk en de mens is monsterlijk. Alleen mensen zoals Aurelius zien hem als de man die hij is, en niet als het monster.

Hoe heb je met je vader samengewerkt aan dit verhaal?

Altijd op dezelfde manier. Als hij klaar is om te gaan tekenen, geef ik hem het scenario en een storyboard. We bespreken het samen om misverstanden te voorkomen en de laatste details op elkaar af te stemmen. En dan gebeurt wat moet gebeuren! Als mijn vader tijdens het tekenproces aan iets twijfelt in het scenario, belt hij me op. Vervolgens krijg ik de getekende platen per acht pagina's, die ik dan controleer op eventuele fouten. De goedgekeurde pagina's scan ik in, voor ons archief maar ook om al materiaal te kunnen tonen op onze website en op het sociale netwerk. Eenmaal gescand geef ik de pagina's aan mijn vader terug, zodat hij ze naar Slovenië kan sturen, waar ze in hoge resolutie worden gescand, klaar om gedrukt te worden. ■

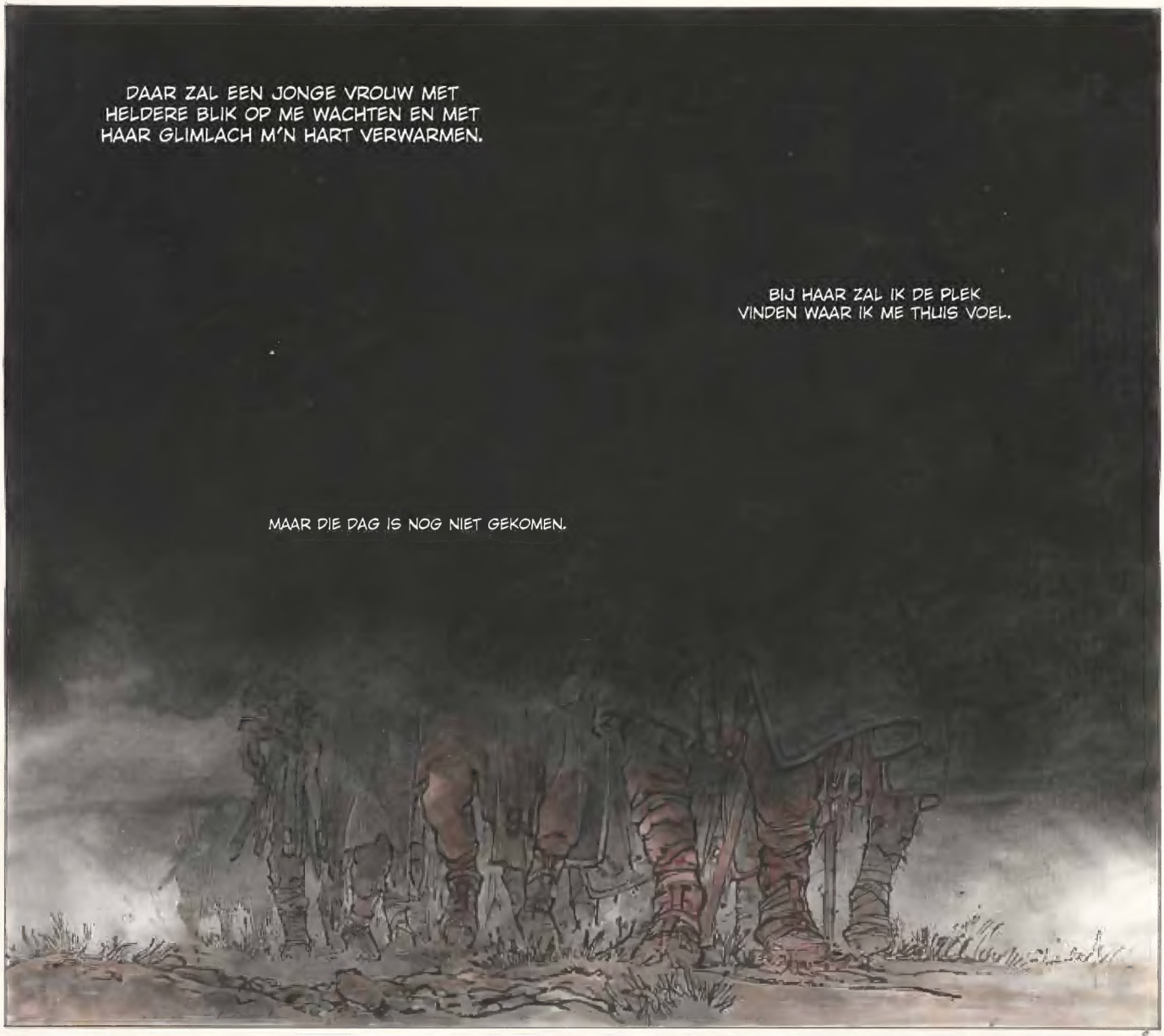
DAAR ZAL EEN JONGE VROUW MET HELDERE BLIK OP ME WACHTEN EN MET HAAR GLIMLACH M'N HART VERWARMEN.
BIJ HAAR ZAL IK DE PLEK VINDEN WAAR IK ME THUIS VOEL.
MAAR DIE DAG IS NOG NIET GEKOMEN.

© HERMANN / YVES H. / DE LOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD nv) 2024

VOORPUBLICATIE UIT **BRIGANTUS**
LEES VERDER ▸ WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/SMMAG

84 NA CHRISTUS,
IN WAT NU SCHOTLAND IS.
M'N CENTURIE WERD TER VERSTERKING GEVRAAGD EN IS ONDERWEG NAAR EEN VOORUITGESCHOVEN FORT IN PICTENGEBIED. EN NAAR EEN ONZEKERE TOEKOMST.

© HERMANN / YVES H. / DE LOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD nv) 2024

VOORPUBLICATIE UIT **BRIGANTUS**
LEES VERDER ▸ WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/SMMAG

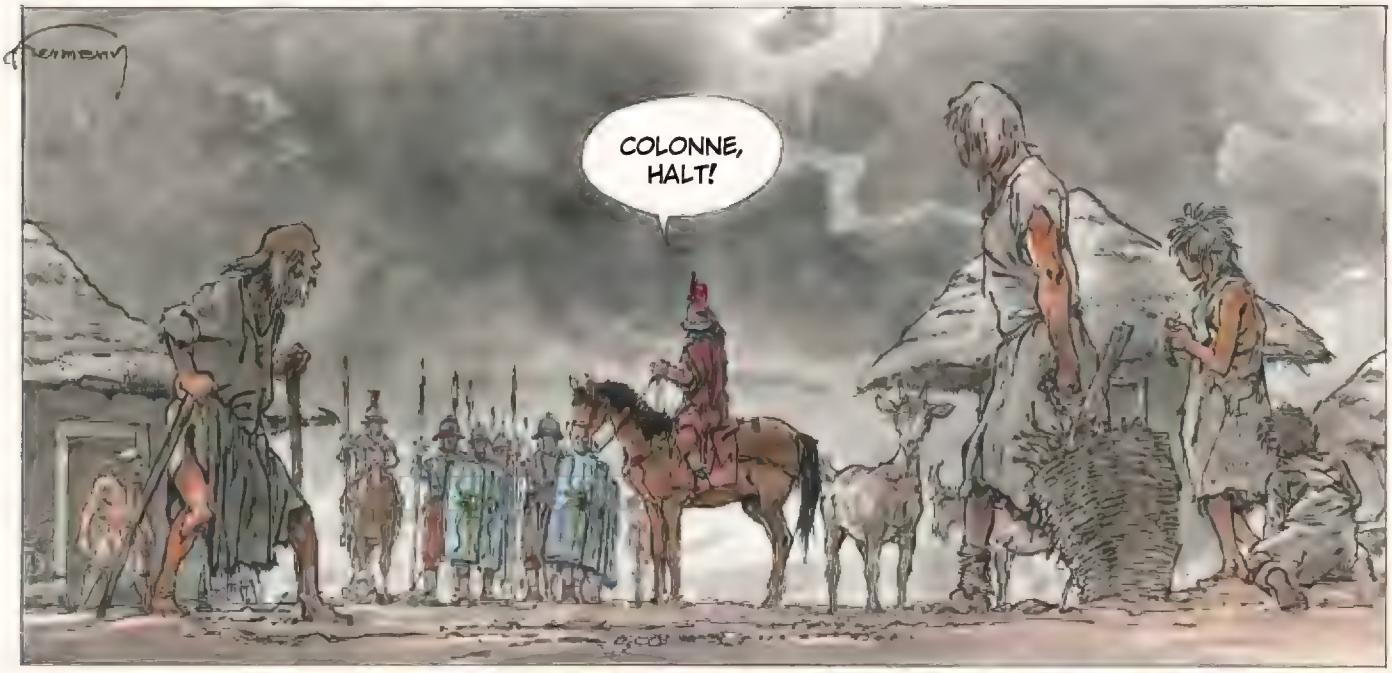

BURGERS! OP BEVEL VAN ROME KOMEN WE LEVENSMIDDELEN IN BESLAG NEMEN. WIE ZICH DAARTEGEN VERZET, WORDT HARDHANDIG AANGEPAKT. INGERUKT!

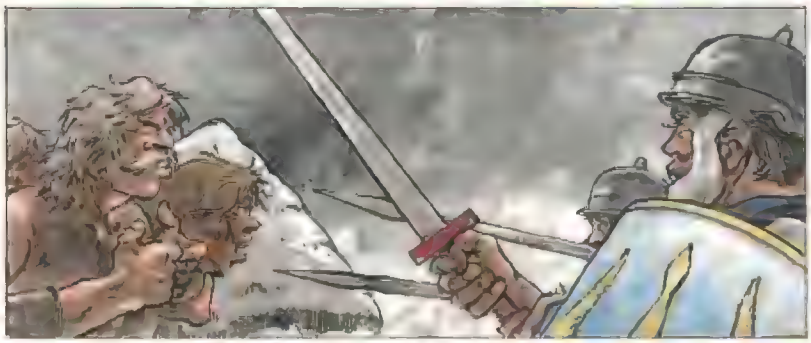

© HERMANN / YVES H. / DE LOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD nv) 2024

VOORPUBLICATIE UIT **BRIGANTUS**
LEES VERDER ▸ WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/SMMAG

© HERMANN / YVES H. / DE LOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD nv) 2024

VOORPUBLICATIE UIT **BRIGANTUS**
LEES VERDER ▸ WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/SMMAG

© 2024 J. VAN HAMME – W. VANCE – I. JIGOUNOV – J. CALLÈDE – P. XAVIER – A. HENRIET – G. TOUSSAINT – MIKAËL – DARGAUD BENELUX (Dargaud-Lombard n.v.)

40 JAAR XIII: EEN INTERVIEW MET

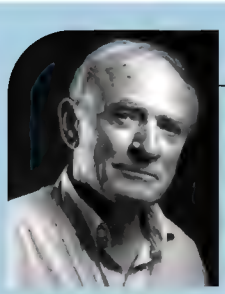

Om die veertig jaar te vieren verschijnt een speciaal veertiende Mystery-deel: *Valstrikken en emoties*, met zes kortverhalen getekend door onder andere Xavier, Jigounov en Henriet en hommages door onder andere Marini, Boucq en TaDuc. Heel bijzonder is dat de nu 84-jarige Jean Van Hamme, bedenker van de serie en grootmeester onder de scenaristen, de kortverhalen schreef. We zochten hem op midden in een verhuizing.

VAN HAMME, JIGOUNOV-CALLÈDE-XAVIER-HENRIET-TOUSSAINT-MAKAËL
HC | 64 pag. | € 17,99 | SC | € 9,99 | 14 feb

Meneer Van Hamme, in die veertig jaar zullen er ongetwijfeld veel mooie momenten geweest zijn. Wat was voor u een van de mooiste?

Van Hamme: Ik zou durven zeggen dat elk moment dat ik met de serie bezig was, een mooi moment was, zeker vanaf de albums 4 en 5, toen de serie echt goed begon te lopen. Maar misschien was het mooiste moment wel toen ik zelf mijn cyclus van de serie beëindigde en we twee albums tegelijkertijd op de markt brachten: een – zoals de vorige – getekend door William Vance, en het andere getekend door Jean Giraud. Heel prettig omdat je ze allebei moest lezen om te begrijpen wie XIII nu werkelijk was. Een geweldige vondst trouwens van de hoofdredacteur Yves Schlirf om aan Giraud te vragen ook een album te tekenen. Het was meteen ook de eerste en enige keer dat ik op kosten van de uitgever samen met Giraud en onze echtgenotes een reisje mocht maken, naar Ierland, om de situatie beter te begrijpen en daar de sfeer op te snuiven.

Mystery 14 werd een album vol kortverhalen. Heb je, na de erg mooie bundeling *Barmhartigheid* die vorig jaar verscheen, de smaak te pakken om kortverhalen te schrijven?

Zoals je weet is de hoofdserie overgenomen door Yves Sente. En een volledig verhaal bedenken midden in die tweede cyclus, dat zou niet kunnen. Dus is het eigenlijk logisch dat ik ervoor gekozen heb om nevenpersonages te creëren en over elk van hen een verhaal te vertellen. Elk verhaal heeft een andere tekenaar die werd gekozen door de uitgever. Zo zou dit album niet in de weg staan van het verdere verloop van de avonturen die Sente had uitgestippeld, samen met tekenaar Youri Jigounov. Ik heb me tijdens het schrijven van die kortverhalen trouwens erg goed geamuseerd.

Wat is het wezenlijk verschil in aanpak tussen een langer en een kortverhaal?

Ik hou wel van kortverhalen omdat je dan geen tijd moet verliezen om veel uitleg te geven. Het is een heel plezante oefening om een kortverhaal te verzin-

© 2024 J. VAN HAMME – W. VANCE – I. JIGOUNOV – J. CALLÈDE – P. XAVIER – A. HENRIET – G. TOUSSAINT – MIKAËL – DARGAUD BENELUX (Dargaud-Lombard n.v.)

© 2024 J. VAN HAMME – W. VANCE – I. JIGOUNOV – J. CALLÈDE – P. XAVIER – A. HENRIET – G. TOUSSAINT – MIKAËL – DARGAUD BENELUX (Dargaud-Lombard n.v.)

JEAN VAN HAMME

nen met een begin, een midden en een einde, dat, als dat mogelijk is, verrassend is. Als auteur heb ik die oefening al regelmatig gemaakt, het album *Barmhartigheid* en dit album waren de eerste oefeningen voor een stripalbum.

Welk van de zes verhalen heb je met het meeste plezier geschreven?

Dat hangt natuurlijk van de personages af. Ik heb het verhaal van de twee vrouwen heel graag geschreven, de twee vriendinnen waarbij de ene aan het zwembad ontdekt dat de andere een tatoeage op het sleutelbeen heeft en onderdeel uitmaakt van het complot. Ze weet dat er al een aantal handlangers van het complot zijn gearresteerd en dat er bij allemaal een Romeins cijfer op het sleutelbeen getatoeëerd is. Op enkele pagina's keert hun verhouding zo brutaal en dramatisch om.

Ik vond het zelf mooi om te zien dat de auteur Mario Puzo een rol kreeg. Zijn die knipogen de kersen op de taart voor een auteur?

(Lacht.) Die verschijning van Mario Puzo in een van de verhalen is natuurlijk een grote knipoog naar de literatuurliefhebbers die het boek *The Godfather* hebben gelezen. Maar ook wie die verwijzing niet ziet, kan nog altijd van het verhaal genieten.

Heb je een favoriet nevenpersonage?

Euh ... nee. Als ik een favoriet zou hebben, zou die een hoofdpersonage worden (lacht).

Ben je momenteel met nieuwe scenario's bezig?

Nee, ik ben te oud om nog een nieuwe serie te beginnen, want anders zou ik ze toch binnen een paar jaar moeten beëindigen. In die veertig jaar is het stripverhaal heel erg geëvolueerd. Nu zie je heel veel adaptaties van romans of levensverhalen, zoals die van madame Curie, bijvoorbeeld. Maar verhalen over piloten of cowboys, die zijn verleden tijd. Mijn manier van werken is niet meer hedendaags. Ik ben 84 en ik breng nu voornamelijk mijn tijd door met het herlezen van romans.

En de verhuizing zal u ongetwijfeld ook bezig houden. Heel veel dank voor uw tijd.

Veel dank voor uw nieuwsgierigheid! ■

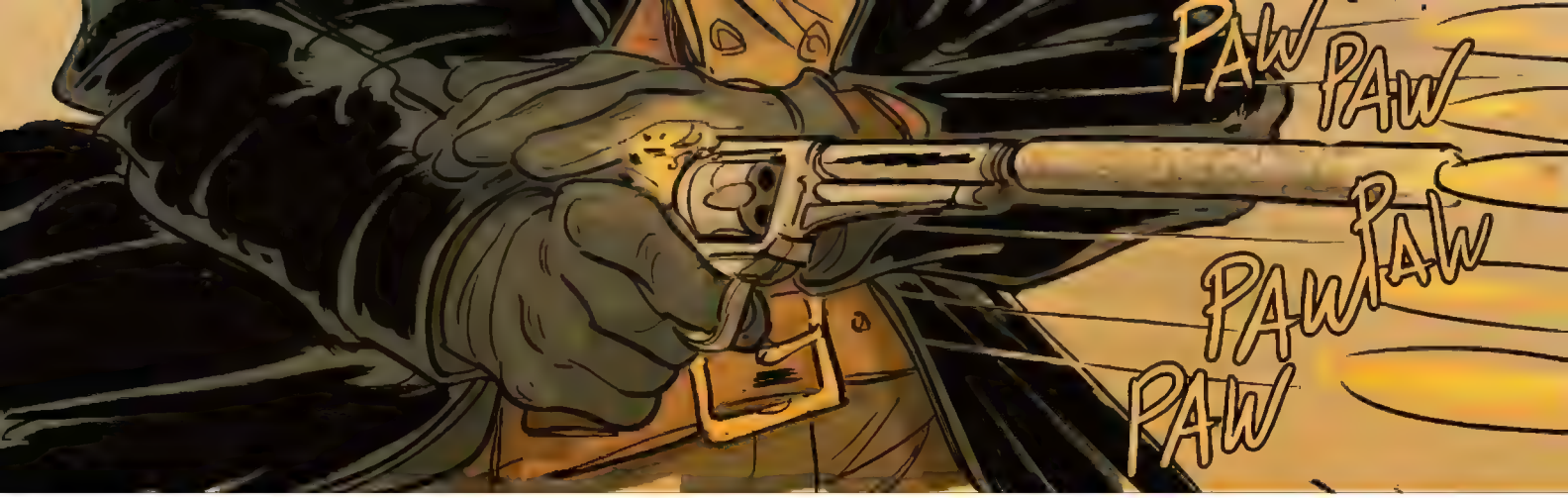

© 2024 – Standaard Uitgeverij

Boys will be (cow)boys

Een interview met Stedho over de prachtige westernstrip Wanted

WANTED
BORIAU, STEDHO
HC | 104 pag. | € 23,99 | 14 feb

Dull, een jonge Cheyenne die wraak wil nemen op zijn vermoorde ouders en stamleden, en Oscar Carjat, een rondreizende fotograaf, vormen samen een van de meest onwaarschijnlijke stripduo's van de laatste jaren, maar ook een van de menselijkste.

Er worden pistolen getrokken en er vloeien liters bloed, maar *Wanted* is vooral een verhaal over omgaan met rouw en verdriet, een verhaal van vriendschap en trouw aan je roots en waarden.
Tekenaar Stedho, bekend van onder andere de series De Kriegels en Red Rider, en de Waalse scenarist David Boriau, leveren met *Wanted* al meteen een van de meest aangrijpende strips van het jaar 2024 af.

Maffe kronkel

Aan het fenomenale resultaat te zien lijken jij en scenarist David Boriau een 'match made in heaven'. Blij dat je na het erg mooie *Obscurcia* opnieuw kon samenwerken?

Stedho: Ik werk graag samen met David Boriau. Hij heeft een bijzonder maffe, 'mangaësque' kronkel in z'n hoofd waarmee hij met gemak erg originele karakters en concepten bedenkt.

Terwijl *Obscurcia* misschien nog iets te veel 'gecodeerd' was om een groot publiek aan te spreken, kan *Wanted* in de herkenbare omgeving van het Wilde Westen tegelijk atypisch en toegankelijk zijn.

Hoe verliep de samenwerking? Had je inspraak in het scenario?

Ik had na enkele jeugdstrips (*Daan Quichot, Oceaankind, Heksenkind*) wel weer eens zin in wat rauwere actie – dat was alweer van Red Rider geleden – en ik had aan David gevraagd of hij geen origineel idee had voor een western met een hoek af ... De volgende ochtend had ik al een stevige pitch in mijn mailbox.

DE STRIPMUNK

Heel precies weet ik dat niet meer ... Maar thuis slingerden – zoals in de meeste Vlaamse huiskamers – best wel wat *Rode Ridders, Suske en Wiske, Kuifjes, Asterixen* en *Lucky Lukes* rond. Ik vond enkele jaren geleden een wat onhandig met kleurstiften ingekleurde *Jommeke* terug op de zolder van mijn ouders ... Wellicht was het die.

De verzameling met het hoogste 'vod'-gehalte (stukgelezen) in huis is toch wel de *Asterix*-reeks van Uderzo en Goscinny.

Hmmm ... Blueberry ... of nee, doe toch maar Batman. Always Batman. In elk geval een held met een donker kantje.

Tja ... in alle reeksen of albums waaraan ik de laatste jaren werkte, zitten absurde kronkels of onwaarschijnlijke fantasie-elementen. Maar dan denk ik – in graden van knotsgekheid – toch nog het meest aan de surrealistische situaties waarin *Alice (in Brussel)* terechtkomt. Hoe ze bijvoorbeeld als volleerde huurmoordenares het witte konijn uitschakelt met behulp van een roze flamingo. (Verschenen in *Bruss. 2*, bij Oogachtend.)

Ik zou weleens een dag willen meekijken en -leren over de schouder van Christophe Blain.

Toen ik enkele jaren geleden zijn originele platen in Angoulême zag, was ik helemaal van mijn melk ... Ik besefte dat ik nog zòveel te leren heb.

***Arzak* van Moebius ... Dat was voor mij een absolute openbaring, inspiratiebron, toevluchtsoord en gamechanger ... Nog steeds mijn bijbel.**

David wou voor de scènes in de westernvertelling voldoende tijd nemen, zoals je dat ook voelt in de films van Sergio Leone.
Ik maakte prompt wat testplaten en van alle uitgevers was Drakoo de meest enthousiaste. En hup, we waren vertrokken voor een stevig avontuur van 100 pagina's.

Kreeg je de vrije keuze in decoupage en beeld?

David schrijft zijn scenario's nooit uit op 'klassieke' wijze, maar hij ontwikkelt al tekenend zijn verhalen ... Ik krijg zijn 'storyboards' in blokken van 20 pagina's en geef dan mijn feedback. David geeft me tegelijk erg veel ruimte en blind vertrouwen om de karakters, platen, decoupage naar mijn hand te zetten en te verrijken.
Bovendien neemt hij mijn opmerkingen en ideeën vaak met enthousiasme mee in z'n verhaal. Zo is bijvoorbeeld de finale confrontatie in het album helemaal veranderd.
Voor de volgende fantasiewestern (met een andere scenarist), krijg ik een uitgeschreven en mistiger omschrijving van de platen, maar beide manieren werken voor mij even goed, zolang ik voldoende vrijheid en vertrouwen krijg...

© 2024 – Standaard Uitgeverij

Schoonheid

Het westerngenre is terug in het striplandschap, natuurlijk met de serie Undertaker, maar ook recent met sterke series als Six (van Casado/Pelaez) en Nefilim (van Créty/Runberg). Wat maakt dat genre vandaag opnieuw zo boeiend?

Ik heb mijn mateloze bewondering voor Giraud/Moebius en François Boucq nooit onder stoelen of banken gestoken. En dan kom je al vanzelf snel terecht bij Blueberry en Bouncer. Die zijn wat mij betreft de standaard. Undertaker en de westerns van Tarentino hebben ook bij mij die oude vlam weer doen oplaaien. Ik hou steeds meer van dat tijdperk vol nieuwe ontdekkingen, bijna ontroerende, teloorgegane beroepen en gewoontes die je zelf niet kan verzinnen, die broeihaard van onwaarschijnlijke karakterkoppen ... Je leest en ziet er de wortels van thema's die vandaag nog steeds brandend actueel zijn, maar dan ontdaan van de onontwarbare complexiteit van vandaag.
Je ziet ze als het ware ontrafeld in een ander tijdperk: bloedeerlijk, lelijk, rauw... Ze komen bij mij harder en vuiler binnen, en met een soort ontwapenende 'schoonheid' van ruwe eenvoud. Of misschien is het doodgewoon die (h)eerlijke jongensachtige actie die het zo ongemeen boeiend maakt. Boys will be (cow)boys.

Overdonderend warm

Voor zover ik weet is het je eerste western. Hoe was het binnenkomen in die wereld?

Mijn eerste western was een beetje thuiskomen voor mijn tekenpen en mezelf.
Het voelde aan alsof ik dit eigenlijk altijd eens had willen doen, net als dat zijspoor van de Rode Ridder. Ik voelde me er meteen op mijn 'gemak'.

Mijn ietwat 'vuile' lijnvoering en de aardkleuren lijken erg goed te matchen met wat de westernliefhebber verlangt. Zoals blijkt uit ontmoetingen op festivals en stripwinkels, laat die lezer

© 2024 – Standaard Uitgeverij

zich niet afschrikken door de atypische insteek, maar is hij aangenaam verrast.

Bovendien zijn er een heel pak fantasyliefhebbers mee aan boord, die via een omweg het westerngegeven omarmen.

Christophe Arleston, van de Franse uitgeverij Drakoo, verzekerde me dat ik met mijn tekenpen best nog een hele poos mag blijven vertoeven in dat Verre Westen, want de ontvangst in Frankrijk was overdonderend warm.

Met Dull en Carjat hebben jullie een paar aparte hoofdpersonages gecreëerd. Beschrijf ze zelf eens?

David omschreef ze destijds als volgt aan mij: Dull is een jonge Cheyenne, moedig, zwijgzaam, introvert en ongeduldig. Als kind was hij getuige van de moord op zijn moeder en de afslachting van zijn stam. Zijn trauma en het prisma van de adolescentie drijven hem tot zeer gewelddadig gedrag en een wraakobsessie.

Oscar Carjat, een gedistingeerde (Franse) fotograaf die zich als een vader over de wees heeft ontfermd, weet dat hij de gloed van deze wraak niet zal kunnen blussen. Hij kanaliseert de agressie van Dull, via diens gave om te tekenen, door hem de discipline van een onderzoeker bij te brengen.

Dull wordt specialist in robotportretten en gaat zo op zoek naar de schuldigen van de slachting. ■

STEDHO

Het is niet meteen een 'figuur', maar ik zou weleens levensecht willen rondwandelen in het dromerige universum van auteur Shaun Tan.

[illegible]

Dat zal wellicht (in gezonde mate) de welgevormde Hermelijn uit *Op zoek naar de tijdvogel* (van Letendre & Liosel) geweest zijn.

[illegible]

Ik hou wel van ietwat poëtische maar eerlijke covers die de kern van het verhaal durven en kunnen pakken zonder het mysterie prijs te geven... (Zoals bijvoorbeeld *Bleekwater* van Joris Mertens.)

[illegible]

De Duistere Steden van François Schuiten en Luc Peeters. Het ongemakkelijke sfeertje van die verhalen kroop telkens weer diep onder mijn huid!

[illegible]

Aama van Frederik Peeters.

VLAKTE VAN FOXWOOD, COLORADO, 1869.
DE HAND VAN DE ZONDE!

© 2024 – Standaard Uitgeverij

VOORPUBLICATIE UIT **WANTED**
LEES VERDER ▸ WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/SMMAG

© 2024 – Standaard Uitgeverij

VOORPUBLICATIE UIT **WANTED**
LEES VERDER ▸ WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/SMMAG

© 2024 – Standaard Uitgeverij

VOORPUBLICATIE UIT **WANTED**
LEES VERDER ▸ WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/SMMAG

FRED DUVAL

Toen de Franse stripauteur Robin Recht begin vorig jaar zijn hommagealbum *Vaarwel Aaricia* op de markt bracht, zette dat al meteen een zeer hoge kwaliteitsnorm voor de nieuwe afgeleide serie Thorgal Saga. Met *Wendigo* verschijnt er een tweede album in de serie en Thorgal-lezers mogen gerust zijn, ook tekenaar Corentin Rouge en scenarist Fred Duval halen die norm.

‘Corentin tekende al een hele tijd Thorgal voor zichzelf’

Scenarist Fred Duval over de nieuwe Thorgal Saga

In de Thorgal-cyclus verovert *Wendigo* zich een plaats in de reeks nadat Thorgal, Aaricia en Jolan terugkeren van het land Qâ en huiswaarts varen. Na een aanval van een zeemonster stranden ze op de kust van het latere Noord-Amerika en raken betrokken bij een volkerenstrijd tussen het Watervolk en het Bosvolk. De wrede superdemon Wendigo lijkt daarbij de scherprechter. Om de zwangere, gewonde Aaricia te kunnen redden, zal Thorgal actie moeten ondernemen. Hij moet op zoek naar de Levensboom, en van het hout een pijl snijden die Wendigo dodelijk kan treffen.

© G. ROSINSKI / J. VAN HAMME / C. ROUGE – F. DUVAL / DE LOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD nv) 2024

Thorgals zwarte tuniek

Fred Duval, je hebt al prachtige scenario’s geschreven voor series als Uur U en Renaissance en het Vrije Vlucht-tweeluik *Zwarte Waterlelies*, maar als je de opdracht krijgt om een Thorgal Saga te schrijven, begint je hart toch iets sneller te slaan, neem ik aan. Hoe kwam die samenwerking tot stand?

Fred Duval: Het was Corentin Rouge die mijn naam voorstelde aan uitgeverij Le Lombard. Hij was geselecteerd om een 'Saga' te maken en hij herinnerde zich onze mooie samenwerking voor XIII Mystery. Hij belde me op en binnen een paar minuten hadden we de periode en het onderwerp van onze Saga bepaald.

Je had inderdaad al samengewerkt met Corentin Rouge voor *Calvin Wax*, het tiende deel uit de serie XIII Mystery. Wat trekt je in zijn stijl aan?

Corentin behoort tot de nieuwe generatie virtuoze striptekenaars die een bepaald idee van realisme, of in ieder geval van een gestructureerde tekening, combineren met een filmisch vertelgevoel. Hij stopt veel energie in zijn lijnvoering, waarbij hij een balans weet te vinden tussen sterk gestructureerde composities en een lijnvoering die alleen het essentiële benadrukt. Daardoor creëert hij een heel persoonlijke stijl die onmiddellijk herkenbaar is. Ik heb genoten van zijn one-shot *Juarez*, ik heb met plezier de serie Rio gevolgd en ik vond het album *Sangoma* geweldig.

Wat heeft je het meest verbaasd in zijn tekeningen voor Thorgal?

Corentin vertelde me vanaf het begin over Thorgals zwarte tuniek, zoals die van boogschutters, een outfit die Thorgal draagt in onze geliefkoosde albums. Hij heeft zich het personage ongelooflijk snel eigen gemaakt, ik vermoed zelfs dat hij Thorgal al een hele tijd voor zichzelf tekende. Toen we samen aan *Calvin Wax* uit de XIII Mystery-serie werkten, was Corentin erg gemotiveerd en leverde hij fantastisch werk, maar toen hij met me over Thorgal sprak, voelde ik meteen dat hij een veel sterkere band had met dit personage en zijn wereld. Het is een band die teruggaat tot zijn kindertijd.

THORGAL SAGA 2 | Wendigo
DUVAL, ROUGE
HC | v€ 22,99 | SC | 128 pag. | € 14,99 | 14 feb

© G. ROSINSKI / J. VAN HAMME / C. ROUGE – F. DUVAL / DE LOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD nv) 2024

Een late fan

Als je zo'n opdracht aanvaardt, moet je de wereld van Thorgal goed kennen. Sinds wanneer ben je fan van de serie?

Zoals ik al schreef in de korte inleidende tekst bij het album, ben ik een vrij recente 'Thorgalofiel'. Zowat dertig jaar geleden las en genoot ik van een paar albums, maar ik verzamelde niet de hele serie zoals ik destijds wel deed met Corto Maltese of Blueberry. Toen ik begon met het schrijven van strips, waren de scenario's van XIII en Largo Winch ongelooflijk rijke bronnen voor mij, net als de eerste albums van de serie Aquablue, en alles wat scenarist Tome had geschreven. Thorgal had ik toen nog niet 'bestudeerd'.

> "Thorgal is mijn favoriete Van Hamme-serie."

Wanneer kwam dan de ommezwaai?

Zo'n vijftien jaar geleden kocht ik een integrale van de Qâ-cyclus, die ik verslond, en toen ik aan XIII werkte, besefte ik dat ik nog niet alles van Van Hamme had gelezen. Dus begon ik aan de volledige Thorgal. Na het lezen werd ze mijn favoriete Van Hamme-serie. Ik ontdekte Rosiński's vertelkracht met beelden, en dat heeft mijn werk de afgelopen vijftien jaar beïnvloed.

Is de druk bij een opdracht als deze dan niet groter?

Om eerlijk te zijn, nee. Nu het album op het punt staat te verschijnen, begin ik pas te beseffen dat het een heel bijzondere uitgave zal worden, maar tijdens het schrijven ervan deed ik mijn ding zoals gewoonlijk.

Het land Qâ

Hoe ben je aan dit verhaal begonnen? Wat lag er aan de basis?

Het land Qâ. Vanaf het eerste telefoongesprek hadden Corentin en ik het al over deze cyclus. Corentin wilde graag de precolumbiaanse volkeren van Noord-Amerika tekenen en ik weet toevallig veel over dat onderwerp en bezit genoeg documentatie. We konden dus heel snel van start gaan!

Naast Thorgal komen er een aantal opmerkelijke karakters in het verhaal – Tonnerre, Birkäa, Alapi, Otinga ... – wie is je favoriet en waarom?

Tonnerre en Alapi zijn personages die ik graag tot leven liet komen. Ik liet ze rennen door de bossen en ik liet ze vechten. Ze vertegenwoordigen de jeugd die wordt bedreigd door gebeurtenissen die buiten hen liggen, zoals de komst van de westerse veroveraars die een paar eeuwen later hun god en hun manier van leven zouden opdringen... *Wendigo* is geen compleet duister verhaal, maar ik wilde zeker ook niet te braaf zijn door personages te beschrijven die in harmonie leven met de natuur en voor wie het leven niks dan zoetigheid is. We weten allemaal wat er gebeurd is met de indianenvolken, en Thorgal heeft niet de macht om de loop van de geschiedenis te veranderen. Maar Thorgal helpt wel om een wapenstilstand voor een paar decennia tot stand te brengen ...

Trots

Heb je trouwens raad gevraagd aan een van de andere Thorgal-auteurs?

Nee, in tegenstelling tot XIII Mystery, een serie die Jean Van Hamme samen met Yves Schlirf bewaakt, werd Thorgal geredigeerd door uitgever Mathias Vincent, die de reeks bij Le Lombard onder zijn hoede heeft.

Heb je achteraf nog commentaar van hen gekregen?

Op dit moment nog niet, maar ik ben natuurlijk wel nieuwsgierig naar hun mening. Wait and see.

Welk gevoel overheerst er nu het album klaar is?

Trots dat we alles hebben gedaan wat we konden en de uitdaging aangingen zonder onszelf te verloochenen. We hebben geprobeerd de geest van de serie te respecteren, de samenhang van de relaties tussen de personages, en tegelijkertijd onze mening te geven over de wereld van vandaag, onze relatie met de natuur, het heilige en het spirituele. ■

© G. ROSINSKI / J. VAN HAMME / C. ROUGE – F. DUVAL / DE LOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD nv) 2024

© 2024 Dupuis

Heroïek en gruwel

DE STRIJD VAN HENRY FLEMING
CUZOR
HC | 152 pag. | € 32,50 | 14 feb

Toen de roman *The Red Badge of Courage* in 1895 verscheen, was de auteur Stephen Crane amper 24 jaar oud en de Amerikaanse burgeroorlog dertig jaar daarvoor geëindigd. Maar door de hoge graad van realisme leek het wel alsof Crane zelf oorlogsveteraan was geweest. De pers was meteen lovend en in het eerste jaar van publicatie verschenen al tien drukken van het boek. Toch was er ook controverse. Crane vertelde in zijn roman het verhaal van de 18-jarige Henry Fleming die haast bedwelmd door de romantiek en heroïek van het soldatenleven ten strijde trekt, maar stilaan geconfronteerd wordt met de gruwel en de zinloosheid van de oorlog. Meer dan een dagboek van de burgeroorlog is het boek een introspectie van een jongeman die moet omgaan met de verder sluipende twijfels over moed en opoffering.

Stripauteur Steve Cuzor, die al eerder de machtige anti-oorlogsstrip *Een ster van zwart katoen* publiceerde, laat ons met zijn stripbewerking de horror, de angst en de twijfel van Henry Fleming voelen. Dat doet hij met de enige twee kleuren die passen bij de innerlijke verscheurdheid: zwart en wit.

© Casterman, 2024.

Hij is terug

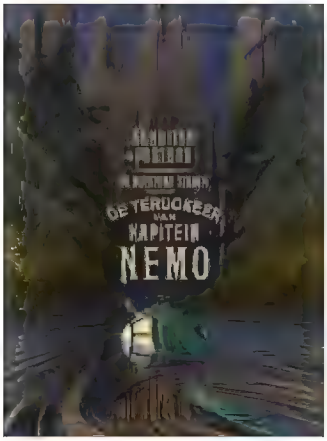

DE DUISTERE STEDEN
De terugkeer van kapitein Nemo
PEETERS, SCHUITEN
HC | 96 pag. | € 29,99 | 14 feb

Op de Stripmunkvraag 'Van welke stopgezette stripserie zou je toch nog een extra album willen lezen?' antwoordt stripauteur Stedho in deze *Stripmunk* resoluut: 'Van De Duistere steden.' En kijk, zijn wens wordt werkelijkheid. In februari verschijnt een nieuw deel in de serie De Duistere Steden. En wat voor een!

De Nautipus, een hybride wezen – deels dierlijk, deels onderwatervaartuig – doorkruist de zeeën. Er is slechts één man aan boord, kapitein Nemo. Ondanks zijn geheugenverlies tracht Nemo met flarden toch zijn verleden weer samen te stellen. Uiteindelijk belandt hij in Amiens, de stad waar ook auteur Jules Verne woonde.

De terugkeer van kapitein Nemo is veel: een ode aan de oude gravurestijl uit de 19de eeuw, een onthullend, geïllustreerd verhaal, een hommage aan Jules Verne, een sequel op de klassieke Verne-romans *Twintigduizend mijlen onder zee* en *Het geheimzinnige eiland*, een oneindig kijk- en leesboek. Benoît Peeters en François Schuiten op hun best!

© 2024 Dupuis

Vriendinnen voor het leven

MADEMOISELLE J 3
Tot het einde van de wereld
SENTE, VERRON
HC | 64 pag. | € 19,99 | 13 mrt

De stripavonturen van Mademoiselle J. hebben een wat aparte ontstaansgeschiedenis. In de oneshot *Ze noemden hem Rooie* wordt ze gered door de scheepsjongen Ptirou, die in 1928 model zou staan voor een zekere Robbedoes/Spirou, het nieuwe strippersonage van striptekenaar Rob-Vel. Ptirou overleeft zijn heldendaad niet, maar de charismatische redersdochter Juliette de Sainteloi bleek op zich wel een heel sterk stripkarakter te zijn. Een nieuwe reeks was dus geboren: Mademoiselle J. En de historische achtergrond waartegen Juliette haar avonturen beleeft, biedt genoeg voedingsbodem voor pakkende verhalen: de opkomst van het nazisme, de Tweede Wereldoorlog, de Jodenvervolging.

Léa Vollak, Juliettes beste vriendin, wordt in het begin van de Tweede Wereldoorlog samen met haar familie door de nazi's opgepakt en naar het Poolse concentratiekamp Majdanek gevoerd. Juliette heeft van dan af nog maar één doel: ze zal haar vriendin opsporen, ook al moet ze daarvoor zelf alle ellende doorstaan. Dit album zal je niet onberoerd laten.

Bloedbad in Barro City

BOUNCER 12 | Bloedbad
BOUCQ, JODOROWSKY
HC | 144 pag. | € 24,99 | 14 feb

François Boucq vertelde enkele jaren geleden over het westerngenre: 'Wat ik interessant vind aan de western is dat die een kader schept dat je niet hoeft te definiëren. De western is de mens op zijn puurst. De mens tegenover de natuur, tegenover de dieren, tegenover alles wat hij zelf kan inzetten, zowel het goede als het slechte. In de western weten we dat zowel de meest buitensporige wreedheid als de meest heldhaftige daden een plaats kunnen hebben. We hoeven niet uit te leggen 'waarom'. Het is er allemaal al. Zo kun je meteen naar de kern van het verhaal.'

De kern van het twaalfde verhaal over Bouncer, de halfindiaan met de ene arm, zit vervat in de titel: *Bloedbad*. Inzet is het Mexicaanse goud dat Bouncer en zijn vrienden in de bank van Barro City in bewaring hebben gegeven. En dat trekt allerlei tuig aan. Bloed zal vloeien.

Een puur onversneden, ruwe western, dat is wat Boucq en Jodorowsky ons geven in de nu al legendarische westernserie Bouncer, waarin pistolen sneller worden getrokken dan zinnen worden uitgesproken.

© GLÉNAT EDITIONS 2023

Op de vlucht

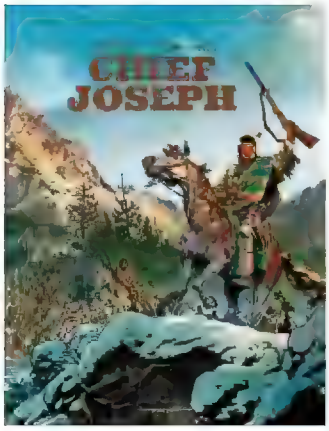

HET ECHTE VERHAAL VAN DE FAR WEST 5 | Chief Joseph
AMEUR-CORTEGGIANI, ANDRADE
HC | 56 pag. | € 17,99 | SC | € 9,99 | 31 jan

Je hebt natuurlijk Sitting Bull en Crazy Horse, de legendarische opperhoofden van de Sioux die tegen het leger van generaal Custer vochten in de slag bij Little Bighorn. Of je hebt Geronimo, het opperhoofd van de Apaches, die telkenmale uit de hem toegewezen reservaten wist te ontsnappen. Maar de meest nobele onder de indianenopperhoofden moet toch wel Chief Joseph zijn.

Chief Joseph (1840-1904), ook wel Young Joseph genoemd, was leider van de Nez Percé-indianen, die leefden in de huidige staat Oregon. Dankzij zijn diplomatieke gaven en zijn antigeweldhouding kon hij zijn stam een aantal jaren in vrede met de kolonisten laten leven. Maar onder andere door zijn broer, die meer uit was op confrontatie, kwam het toch tot een treffen tussen het Amerikaanse leger en de Nez Percé, een slag die de indianen wonnen, ook al werden ze daarna gedwongen om alsnog te vluchten.

Het aangrijpende verhaal van Chief Joseph verschijnt nu in de heel knappe, sterk gedocumenteerde serie Far West.

© 2024 – Standaard Uitgeverij

Beslist een djinn over het lot?

NERO 2
MAMMUCARI, MAMMUCARI
SC | 80 pag. | € 9,99 | 13 mrt

Toen de Frans-Libanese schrijver Amin Maalouf in 1983 zijn boek *Rovers, christenhonden, vrouwenschenners – de kruistochten in Arabische kronieken* publiceerde, gingen vele ogen open, en niet alleen van historici. De middeleeuwse kruisvaarders waren niet die dappere strijders die vochten voor de heilige zaak, nee, op hun weg om Jeruzalem te 'bevrijden' lieten ze een moordend spoor van bloed na. De Italiaanse broers Mammucari belichten in hun epos Nero ook de kant van de moslims, in de figuur van Nero, een grootse Syrische strijder, die gekweld wordt door zijn verleden.

In het tweede deel *Van schaduwen en gefluister* is het fort Tell Bashir in handen gevallen van de kruisvaarders, maar weigert de Qādì zich gewonnen te geven. Hij vlucht met enkele getrouwen naar de grot van Bloed. Daar wil hij een djinn oproepen, machtig en gevaarlijk, dé bondgenoot die de moslims de overwinning zal schenken. Nero beseft dat als de djinn gewekt wordt, de gevolgen niet meer te overzien zullen zijn. Nero is een magistraal fantasy-epos.

© 2024 Dupuis

© GLÉNAT EDITIONS 2023

Geheimen in de Alpen

RECTIFICANDO 3 | De erfenis
CONVARD, FALQUE
HC | 56 pag. | € 18,99 | 13 mrt

Jean Nomane, *rectificando* ofte 'rechtzetter' bij het Triumviraat, heeft er een zware tijd opzitten. Tijdens zijn vorige avontuur (zie Sterven en Terugkeren) heeft hij afgerekend met een bende meedogenloze killers en hun complot verijdeld. Zo heeft hij zijn verdwenen gewaande vader Paul teruggevonden. Het was een heuglijk weerzien dat helaas niet lang mocht duren, want zijn vader stierf na hun ontmoeting. Nomane is dus toe aan rust in de woonplaats van zijn vader in de Alpen, en hij laat zijn partner Anaïs overkomen. Maar ook dat passioneel weerzien is van korte duur, want Anaïs wordt gevorderd door haar werkgever. Dat is toch wat zij Nomane vertelt. Ondertussen heeft de rectificando in een geheime bergplaats het laatste onderzoek van zijn vader ontdekt. Dat leidt naar Kendrick Goodwell, een machtige Amerikaanse holdingdirecteur en wapenleverancier. Gevaar dreigt, want een nieuwe oorlog wordt voorbereid.

In de serie Rectificando, dat startte als spin-off van de populaire serie De Geheime Driehoek, worden religieuze complotten verwerkt in meeslepende spionagethrillers.

© DARGAUD-LOMBARD nv/DARGAUD BENELUX BRUSSEL.

Een lijk in de kerk

SCOTLAND 3
LEO-RODOLPHE, MARCHAL
SC | 48 pag. | € 9,99 | 13 mrt

Op zoek naar rust na haar avontuur in Zuid-Amerika (zie de reeks Amazonia) keert MI6-geheimagente Kathy Austin terug naar het stadje Killwood in Schotland, waar ze bij haar tante zoveel zalige zomervakanties doorbracht. Maar van een nieuwe vakantie is er nu geen sprake. Het huis dat ze geërfd heeft van haar tante blijkt opzettelijk in brand gestoken te zijn en ook haar tante lijkt geen natuurlijke dood gestorven. Bovendien zouden er zich Russische spionnen in het dorpje Killwood ophouden. De mensen van Killwood zijn niet meteen de vlotste praters en als ze al iets vertellen, gaat het over bizarre artefacten, vreemde wezens en vliegende schotels. Zelfs Lindsey, Kathy's grote jeugdliefde, gedraagt zich raar.

Met haar gebruikelijke flegma probeert Kathy de situatie nuchter te analyseren, tot ze een verwrongen lichaam in de kerkmuur vindt en zelfs op een groots stervormig artefact stuit.

In dit derde deel van de serie Scotland – van Leo, Rodolphe en Marchal – wordt Kathy Austin wurgend langzaam meegezogen in het grote mysterie dat Killwood lijkt te domineren.

© MAYEN / GONZÁLEZ / DE LOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD NV) 2023

Een onopgelost raadsel

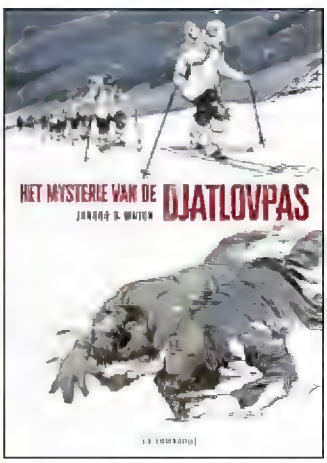

HET MYSTERIE VAN DE DYATLOVPAS
MAYEN, GONZÁLEZ
HC | 104 pag. | € 24,99 | 13 mrt

Eind januari 1959 wil een groep van negen studenten en alumni van het polytechnisch instituut van de Oeral de berg Otorten in het Oeralgebergte bereiken. Het zijn geoefende bergbeklimmers en ervaren skiërs. Maar in de nacht van 1 op 2 februari sterven ze allemaal een vreselijke dood. Een onderzoek wordt ingesteld, maar een sluitende doodsoorzaak wordt nooit gevonden. Hoe konden deze zeven jonge mannen en twee vrouwen, getraind en voorbereid, het slachtoffer worden van een 'spontane en onweerstaanbare kracht', zoals aanklager Lev Ivanov zou concluderen?

Wat deed hen midden in de nacht bij –40°C hun tenten ontvluchten, terwijl ze jassen, schoenen en overlevingsuitrusting achterlieten? Waarom splitsten ze zich op in drie groepen? Wat veroorzaakte de breuken, vergelijkbaar met die bij een auto-ongeluk, bij drie van hen? Waarom waren sommigen zwaar radioactief besmet en anderen niet? En waarom wekt het onderzoek de indruk dat de ware feiten verdoezeld worden? Een fascinerend verhaal, magistraal getekend.

Waar is de scalpmoordenaar?

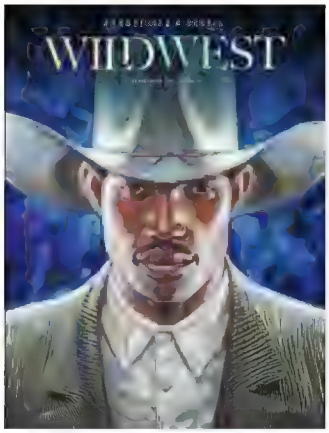

WILD WEST 4 | Modder en bloed
GLORIS, LAMONTAGNE
HC | 48 pag. | € 17,99 | SC | € 9,99 | 13 mrt

Wild Bill Hickok, Calamity Jane en Charlie Utter, drie van de meest legendarische figuren uit de geschiedenis van het Wilde Westen, hebben zich verenigd in een speurtocht naar de geheimzinnige 'scalpmoordenaar'. Het vermoeden rijst dat de man zelf als jonge knaap door de indianen werd gescalpeerd nadat hij zijn vader en moeder op gruwelijke wijze door hen zag vermoord worden.

Ondertussen heeft de aristocraat Graham, de opdrachtgever van het trio en baas van de spoorwegmaatschappij Union Pacific, een 'cunning plan'. Hij huurt een bataljon Buffalo Soldiers in, zwarte soldaten, die de werken aan de spoorweg moeten beschermen tegen aanvallende indianenstammen die hun eigen land bedreigd zien door de komst van de kolonisten. Zwarten die moeten vechten tegen roden, in het belang van een kleine witte meerderheid die eigendommen steelt? Het kapitalisme op zijn wreedst!

In dit vierde deel van de westernserie Wild West wordt het tweede tweeluik afgesloten. Bereid je voor op spanning, bloed, zweet en tranen!

© 2024 Dupuis

Wwwroarrring twenties

BLACK SQUAW 4 | Secret Six
YANN, HENRIET
HC | 56 pag. | € 17,99 | SC | € 9,99 | 13 mrt

De jaren twintig in de Verenigde Staten van de vorige eeuw. Het waren niet alleen de frivole *roaring twenties* maar ook de jaren van de drooglegging, het verbod om alcohol te produceren en te verkopen, met daarbij de nodige gangsteroorlogen. Te midden van dat geweld probeert Bessie Coleman, een sterke vrouw met Cherokee- en Afro-Amerikaanse roots, stand te houden. Dat lukt haar omdat ze een uitstekende vliegtuigpiloot is. Maar als ze geëngageerd wordt door dé gangsterbaas Al Capone om voor hem een dranktraffic te verzorgen, loopt het mis. Zowel Capones broer Ralph als de kustwacht en de Ku Klux Klan zitten achter haar aan. Ze moet even van het toneel verdwijnen. Dan wordt ze gecontacteerd door de geheimzinnige organisatie Secret Six, die haar een verlokkelijk, maar aartsgevaarlijk aanbod doet: een nieuw leven in ruil voor het hoofd van Al Capone.

Secret Six sluit de eerste cyclus rond Bessie Coleman, alias Black Squaw, met een knaller af. Wie is vriend, wie is vijand? Scenarist Yann zorgt voor verrassende wendingen.

© 2024 Dupuis

Drive my car

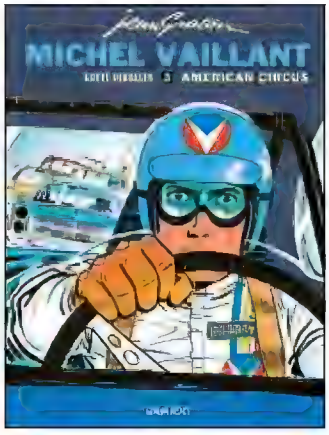

MICHEL VAILLANT KORTE VERHALEN 3 | American Circus
GRATON
HC | 64 pag. | € 17,99 | SC | € 9,99 | 14 feb

Autosportliefhebbers zijn het er grondig over eens: de jaren zeventig waren de meest opwindende jaren in de formule 1. De *wing car* en de turbomotor werden bijvoorbeeld in die jaren geïntroduceerd en 'sportmanship' en rijvaardigheid stonden nog boven big business. Het waren de jaren van wereldkampioenen als Jackie Stewart, Emerson Fittipaldi en Niki Lauda en van automerken als Lotus, McLaren en Ferrari.

En het waren de topjaren van stripauteur Jean Graton en zijn stripheld Michel Vaillant, *autocoureur pur sang*. In die jaren verschenen niet alleen legendarische albums als *Olie op de renbaan*, *Meisjes en motoren* en *Het geheim van Steve Warson*, maar ook een schat aan korte verhalen.

American Circus, de derde unieke bundeling korte Michel Vaillant-verhalen, richt zich vooral op de Amerikaanse racerij, met avonturen die zich afspelen op autocircuits als dat van Daytona en Indianapolis, of het racen met dragsters, stockcars en Can-Am-motoren. Met als bonus een niet eerder gepubliceerd verhaal.

© 2024 Dupuis

WAUTER MANNAERT

Na vier verfrissend mooie albums over de verrukkelijke ecologiste Yasmina vond de Vlaamse stripauteur Wauter Mannaert het tijd om nieuwe horizonten te verkennen, bijvoorbeeld in de wereld van koning Arthur.

‘Als ouder kan je je geen pessimismeveroorloven’

Een gesprek met Wauter Mannaert over het betoverende drieluik De queeste

Wauter Mannaert: ‘Ik had weer eens zin om met iemand samen te werken, maar ook om nieuwe dingen uit te proberen, te evolueren. Ideeën voor nieuwe verhalen waren er genoeg, maar de tijd of de energie leken wat te ontbreken om ze ook echt uit te werken ... En toen kwam Frédéric aankloppen.

Koning Arthur

Voor Vlaanderen en Nederland is de Franse jeugd- en stripauteur Frédéric Maupomé een nobele onbekende.

Toen Frédéric me contacteerde, kende ik hem zelf ook nog niet, maar dat bleek dus een criminele vergissing die ik zo snel mogelijk rechtgezet heb. Hij bleek niet alleen een bijzonder productieve scenarist en auteur – onder andere van drie erg slimme en geestige stripreeksen (Sixtine, Supers en Anuki), absolute aanraders – maar ik zag meteen ook de gelijkenissen met mijn eigen werk. Sixtine is net als Yasmina een jonge tiener in een gezin met een alleenstaande ouder. En ook zoals in Yasmina komen er serieuzere maatschappelijke thema's aan bod, verpakt in een flinke dosis humor en fantasie die me van mijn stoel deden vallen van enthousiasme.

En zijn jullie meteen samen in de wereld van koning Arthur gedoken?

Het idee kwam oorspronkelijk van mij, ik had de hoofdpersonages zelfs al uitgeschetst, maar Frédéric heeft mijn basisidee meegenomen en er zijn eigen ding van gemaakt. Dat was best bijzonder en ik ben helemaal in de wolken met het resultaat.

Belangrijk was, denk ik, dat Frédéric zich meteen ook persoonlijk kon herkennen in het idee achter het boek: hoe gaan we om met een wereld die in recordtempo verandert, en hoe geven we in zo'n wereld iets van zekerheid door aan onze kinderen?

Pellinore

Jullie baseerden je losjes op het formidabele boek van T.H. White, *Arthur, The once and future king*?

Eigenlijk is het verhaal ontstaan vanuit mijn wens iets met één bepaald personage uit het boek te doen: Pellinore en zijn queeste, de jacht op het speurende beest. Ik kreeg *The once and future king* ooit van mijn ouders cadeau en het boek liet een grote indruk na. Het is een mengeling van maatschappijkritiek, slapstickhumor, knotsgekke fantasie, ergens tussen jeugd en volwassenenliteratuur in. Pellinore en het beest leveren het 'comical relief' doorheen het boek. Een klungelige ridder die geplaagd door vreselijke bijziendheid achter een middeleeuws monster aanzit terwijl zijn jachthond voortdurend de foute kant op rent en verstrikt raakt in het struikgewas ... Ik vond het hilarisch. Net zoals in de rest van het boek zit er echter ook wel meer achter dan lollige slapstick. Pellinore en het beest hebben een vreemde, bijna amoureuze verhouding met elkaar. De ene kan niet zonder het jagen, de ander kwijnt weg als hij niet bejaagd wordt. De queeste naar het beest is in de mythen van koning Arthur altijd voor verschillende interpretaties vatbaar, maar in *The* ▸

DE QUEESTE 1
De dame van het verdwenen meer
MAUPOMÉ, MANNAERT
HC | 120 pag. | € 21,99 | 14 feb

© MANNAERT / MAUPOMÉ / DE LOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD nv) 2024

© MANNAERT / MAUPOMÉ / DE LOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD nv) 2024

once and future king staat het voor de zoektocht naar zin in het leven, naar je plaats in de wereld.

Nimué

Hoe verwerk je dat thema in een hedendaagse strip?

Ik heb een zoontje van zeven jaar oud, en zoals elke ouder wil ik uiteraard dat hij een mooie toekomst voor zich heeft. Dat vergt een geloof in de toekomst dat in de huidige wereld niet altijd makkelijk vol te houden is, maar eigenlijk kun je je als ouder geen pessimisme permitteren. Doemdenken en een kind op de wereld zetten zijn voor mij elkaars tegengestelden.

Ik zocht naar een manier om daar een boek over te maken en op de een of andere manier kwam ik bij Pellinore en zijn jacht op het beest uit, zijn zoektocht naar zingeving. Het grappige is dat die queeste als een familieaangelegenheid omschreven wordt, iets wat steeds van generatie op generatie doorgegeven wordt. Wat dus in theorie wil zeggen dat er ook vandaag nog een Pellinore kan rondlopen die op het beest moet jagen. Da's een fijne duizendjarige traditie ... maar wat doe je daarmee in de wereld van vandaag?

Een beetje parallel kwam ik bij Nimué uit, de dame van het meer. Hoe zou haar wereld er nu uitzien, vroeg ik me af. Heeft ze nog wel een meer vanwaaruit ze gedienstig kan zitten wachten tot er een ridder langskomt die dringend een magisch zwaard nodig heeft? Heeft ze nog wel zoveel zin om gedienstig te zijn?

Ons verhaal is dus zeker géén verstripping van het boek van White. Het is veeleer een voortzetting of een dialoog met een klassieker in de Arthuriaanse literatuur.

Eigentijdse personages

Jullie maakten van de romanpersonages Pellinore en Nimué van White eigentijdse personages. Hoe gebeurde dat?

Pellinore is een klungelige en wat verwende jongvolwassene die het even niet meer zo goed weet. Op school heeft hij afgehaakt, maar werken is ook nog niet aan hem besteed. Zijn grootvader, die hem opgevoed heeft nadat zijn vader hem in de steek gelaten heeft, heeft echter grote plannen met Pellinore. Hij moet de draad, die zijn vader heeft laten vallen, weer oppikken en de familiequeeste verderzetten: de jacht op het beest! Met hangende schouders begint Pellinore aan de zoektocht, zijn eerste opdracht: een magisch zwaard zien te scoren.

Zo komt hij bij Nimué uit, de dame van het meer. Nimué is een fee die al duizend jaar wacht in haar meer en magische zwaarden geeft aan behoeftige ridders. Ze heeft er echter haar buik van vol. Haar meer is nog slechts een stinkende modderpoel vol afval. Ze woont in een tentje aan de oever in dezelfde outfit die ze al duizend jaar draagt: een groen gewaad met geborduurde vissen en uit haar groene haar groeien waterlelies.

Ze wil wanhopig eens wat anders zien, maar daarvoor heeft ze een ridder nodig die haar met zich meeneemt en haar zo van haar plicht ontslaat. Ridders staan er echter steevast op dat een queeste een solitaire zaak is en ze zeker geen hulp van een waterfee nodig hebben. Maar op een dag duikt daar Pellinore op, en hij lijkt wel wat hulp te kunnen gebruiken... zeker als er nog een ridder ten tonele verschijnt die Pellinore uitdaagt tot een duel met als inzet het net gekregen magische zwaard én zijn leven.

En hoe verliep de samenwerking?

Compleet 'naturel'. Ik denk dat het van in het begin meteen duidelijk was dat we naar ongeveer hetzelfde op zoek zijn in ons werk. We delen een gevoel voor humor en de wens om plezierige, grappige en avontuurlijke verhalen te vertellen die ook nog iets zeggen over de wereld waarin we leven. En het belangrijkste: we hebben alle twee geen torenhoog ego en we kunnen dus met kritiek om als dat nodig is. ■

© MANNAERT / MAUPOMÉ / DE LOMBARD UITGAVEN (DARGAUD-LOMBARD nv) 2024

© 2024 Dupuis.

Rover: Een wonderlijke reeks over vriendschap en een piratenschat

Als piraat de zeven zeeën bevaren en een heuse schat vinden, welk meisje of welke jongen droomt daar niet van? Zo ook de negenjarige Rover, maar voor hem is er nog een grotere schat verloren gegaan dan alle muntstukken en juwelen van de hele wereld.

'Sinds zijn moeder, een belangrijke zeilster, vertrokken is om de wereld rond te zeilen, woont Rover alleen met zijn vader. Er is een mysterie rond haar afwezigheid, met onuitgesproken verdriet dat door Rovers vader verborgen wordt gehouden ...' zo vertelt scenarist Jean-Baptiste Saurel. 'Rovers moeder heeft de Brigantin achtergelaten, een oude boot die ligt te rotten in de haven en waarin Rover en zijn vrienden hun geheime kamp hebben opgezet. Als Rovers vader geld nodig heeft en ook verder wil met zijn leven, besluit hij de boot te verkopen. Dan begaat Rover een grote stommiteit: hij steelt de Brigantin en nodigt zijn vrienden Noisette, Dico en Yav uit voor een ongelooflijke schattenjacht.'

INSTAGRAM

Scenarist Saurel dacht er eerst over van Rover een live-action kinderfilm te maken, iets tussen Robinson Crusoë, Peter Pan en The Goonies in. Hij had immers al zijn sporen verdiend bij Disney+. Maar het prijskaartje voor de productie bleek te hoog. Op aanraden van een vriend herwerkte hij het filmscenario tot een stripscenario en contacteerde uitgeverij Dupuis.

Via de uitgever leerde hij het werk van de jonge Franse illustrator Pauline de La Provôté kennen, studente aan de hogeschool Georges Méliès van Parijs, afdeling animatie.

De la Provôté: 'Ik heb al een passie voor tekenen sinds ik een klein meisje was! Ik begon mijn carrière als auteur op Instagram – in het geheim voor mijn ouders! ;-). Ik meteen weg van Rover. Ik vond het zo ontroerend. De perfecte relaties tussen de kinderen waren zo goed voelbaar, net als de soms onvolmaakte relaties met hun ouders. Ik vond het heel leuk om het uiterlijk van Rover en zijn bende vorm te geven. Jean-Baptiste had me precieze aanwijzingen gegeven waaraan ik mijn eigen ideeën kon toevoegen. Ik denk bijvoorbeeld altijd aan mijn broertje als ik Rover teken. En de minder modieuze kleren van de bende zijn geïnspireerd op de tijd toen ik me als kind mocht kleden zoals ik wilde, wat soms verbazingwekkende resultaten opleverde!'

VRIENDSCHAP

Rover is een grappige en spannende reeks, maar ze is ook pakkend in de herkenbaarheid van de wereld van jongeren, hun vreugde, hun dromen, maar ook hun verdriet. Door het pure avontuur is het een fijne stripreeks voor jongeren, maar door wat er niet expliciet gezegd wordt, zullen ook ouderen mee kunnen genieten.

De belangrijkste waarde in de serie lijkt vriendschap te zijn. Zo zegt ook Saurel: 'Vriendschap is voor mij een kardinale waarde. Kinderen die elkaar bij het begin van het schooljaar ontmoeten, elkaar in de armen sluiten, hun geheimen delen, dat raakt me gewoon. Ik hou van hun onwaarschijnlijke verhalen, de werelden die ze uitvinden, en ik ben altijd ontroerd als er een hecht kliekje vrienden ontstaat.' ■

ROVER 1 | De bloedgolf
SAUREL, DE LA PROVÔTÉ
SC | 80 pag. | € 9,99 | 13 mrt

© 2024 Dupuis.

JAVA DE BLOEDDORSTIGE! IK DAAG JE UIT VOOR EEN DUEL!
GA MAAR IN DE RIJ STAAN, WANT IK MOET NOG ENKELE ANDERE PIRATEN IN HET ZAND DOEN BIJTEN.
JE KUNT NIET IN DE RIJ GAAN STAAN VOOR JE LOTSBESTEMMING!
KAN HET WAT STILLER, ALSJEBLIEFT? IK KAN ME NIET CONCENTREREN!
DRIE PARTIJTJES!
WIE WINT, KRIJGT DE SCHUIT...

© 2024 Dupuis.

BRIGANTIJN IS VAN MIJ! IK LAAT NIEMAND ER ZOMAAR MEE WEGVAREN!
GEEF JE OVER OF STERF, GARNAAL! DIT SCHIP IS TE KLEIN VOOR ONS ALLEBEI!
WE ZIJN WEL MET Z'N DRIEËN, HÈ!
WEET IEMAND WAAR MIJN LAT IS?
NU NIET, DICO...
ZODRA IK MIJN HUISWERK AF HEB, LAAT IK JULLIE ZIEN HOE ÉCHTE PIRATEN VECHTEN.
ENTERHAKEN!
NEE! JE MOET 'ENTEREN' ROEPEN ALS JE OP EEN SCHIP KLIMT.
MAAR IK BEN AL AAN BOORD.
O... JA... JUIST.
WAT ROEP IK DAN?
WAT JE MAAR WILT. WE BEGINNEN OPNIEUW.
KUNNEN WE OPNIEUW BEGINNEN VANAF ONZE PIRATENNAMEN? IK HEB EEN BETERE.
GAAN JULLIE NU NOG DUELLEREN, OF NIET?

© 2024 Dupuis.

VOORPUBLICATIE UIT **ROVER**
LEES VERDER ▸ WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/SMMAG

VOORPUBLICATIE UIT **ROVER**
LEES VERDER ▸ WWW.STANDAARDUITGEVERIJ.BE/SMMAG

RENÉE RIENTIES

De Vlaamse popzangeres Camille is niet meer weg te denken van de hitparades en de podia, maar Camille beleeft ook als strippersonage heel leuke en verrassende avonturen. Danny De Vos – bekend van de serie For Girls Only – schrijft de wervelende scenario's, de jonge Nederlandse stripauteur Renée Rienties laat de wereld van Camille sprankelend openbloeien.

© 2024 – Standaard Uitgeverij nv, België

Een gesprek met stripauteur Renée Rienties over Camille als stripheldin en haar influencers

'Ik word heel vrolijk van het tekenen van Camille'

Superleuk

Camille is in Vlaanderen een fenomeen, is ze in Nederland ook bekend?

Renée Rienties: Camille heeft zeker in Nederland ook een enthousiaste fanbase. Toen het stripboek uitkwam, vroegen veel mensen me waar het album in Nederland te koop was.

Jouw fleurige, zwierige stijl past perfect bij de wereld van Camille. Leuk om te doen?

Absoluut! Ik word heel vrolijk van het tekenen van de strip. Camille komt voor mij over als een superlieve, energieke en ambitieuze dame. Ik probeer haar vrolijke uitstraling zo goed mogelijk weer te geven in de strip :-)

Wat trekt je bijzonder aan in die wereld van Camille?

Muziek en tekenkunst. Ik vind het superleuk hoe je met de strip van Camille de muziekwereld en de stripwereld naar elkaar toe trekt.

Manga

Heb je een favoriet personage?

Allemaal een beetje. Maar ik vind Camille en Moustache wel het leukst om te tekenen, Camille met haar vrolijke energie en Moustache die heerlijk *sassy & silly* kan zijn.

Tussen de wereld van de manga's – die je zeer bewondert – en die van Camille zit er toch een oceaan. Of zie je dat anders?

De Japanse manga bewonder ik zeker. Dat zijn de stripboeken waarmee ik ben opgegroeid. De dynamische en expressieve stijl trok mij altijd heel erg aan en werd uiteraard ook een grote inspiratie voor mijn werk.

Manga verschijnt meestal in zwart-wit terwijl de stripalbums van Camille totaal het tegenovergestelde zijn, enorm kleurrijk. *I think it's the best of both worlds!*

Influencers

Ongetwijfeld zullen er veel lezertjes van Camille je als een rolmodel zien …

Dat zou leuk zijn! Ik heb al veel mooie tekeningen van jonge fans van Camille en de stripalbums gezien. Ik hoop dat daar toekomstige striptekenaars bij zijn!

Maar wie zijn eigenlijk jouw influencers?

Yukiru Sugisaki is een mangatekenaar uit Japan. Zijn stripboek *D.N.Angel* heeft mij geïntroduceerd in de wereld van de manga en de strips en het heeft mij geïnspireerd om ook te gaan tekenen.

In 2013 heb ik, op het Kamper Stripspektakel, voor het eerst kennisgemaakt met **Romano Molenaar** en zijn werk. Ik wist toen nog niet dat er in Nederland en België stripbeurzen bestonden. Ik weet nog dat ik enorm onder de indruk was van Molenaars werk en dat ik heel nieuwsgierig was om meer te weten over zijn werkwijze. Welk papier en tekenmateriaal hij bijvoorbeeld gebruikte. Hij gaf me toen wat blanco papier mee om zelf thuis op te oefenen. Ik vond het zo tof om te zien hoe hij tekende, en hoe *approachable* hij was op de stripbeurs.

Anita Waltman is de oprichter van The Big Draw Nederland. De laatste jaren heb ik nauw met haar mogen samenwerken aan diverse projecten. Zij werd voor mij een groot rolmodel met haar gedrevenheid en haar leidinggevende capaciteiten. Ze weet zoveel te ondernemen en op te zetten. Als zij een visie heeft, dan zorgt ze ervoor dat die tastbaar wordt. Zij wil niemand horen zeggen dat ze iets niet zouden kunnen en ze kan altijd de grootste en tofste projecten opzetten. En naast al haar succes blijft ze heel bescheiden, *approachable*, aardig, en ze helpt anderen graag om te groeien. Dat zijn allemaal kwaliteiten waar ik graag een voorbeeld aan neem.

Het werk van **Jorge Jimenez** voor *Supersons Rebirth* heeft mij doen kennismaken met Amerikaanse comics, wat een grote inspiratie geworden is voor mijn eigen werk.

Jan is eigenaar van striphandel De Fantast in Kampen. Als klein meisje van elf kwam ik altijd heel graag naar zijn winkel om naar de strips te kijken. In mijn eigen stad hadden we geen stripwinkels, en daarom ging ik altijd graag met vrienden naar Kampen om stripboeken te kopen. Jan vertelde vaak over toffe Nederlandse stripmakers die hun eigen werk uitgaven. Ik had toen al zoiets van: dat wil ik later ook! ■

CAMILLE 3 | Maskers af!
DE VOS, RIENTIES
SC | 48 pag. | € 8,50 | 13 mrt

NIEUW!

FAMILIESTRIPS

F.C. DE KAMPIOENEN 129
€ 7,99 | 31 jan

VERTONGEN EN CO 42
€ 7,99 | 13 mrt

SUSKE EN WISKE 372
€ 7,99 | 31 jan

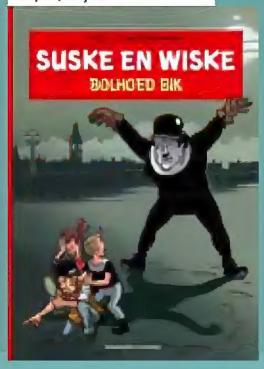

SUSKE EN WISKE JUNIOR 13
€ 7,99 | 31 jan

JOMMEKE 319
€ 7,99 | 14 feb

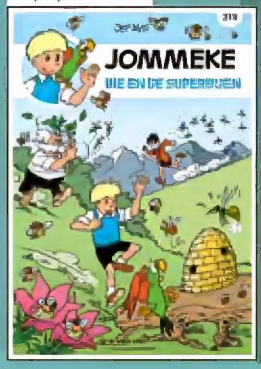

F.C. DE KAMPIOENEN OMNIBUS 17
€ 12,99 | 14 feb

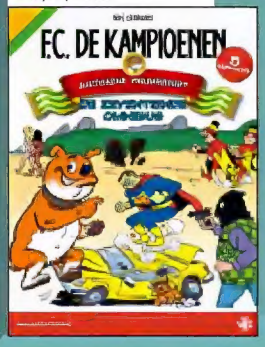

BOLLIE & BILLIE 41
€ 8,50 | 14 feb

ALLEEN 14
€ 9,99 | 13 mrt

ANIMAL JACK 4
€ 13,99 | 13 mrt

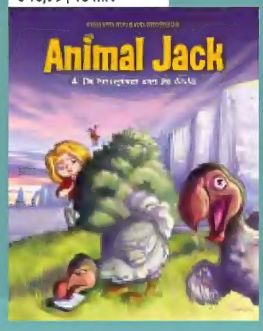

EMMA EN CHARLOTTE 7
€ 8,50 | 14 feb

AVONTURENSTRIPS

TEAM RAFALE 13
HC | € 17,99 | SC | € 9,99 | 13 mrt

DE GROTE ZEESLAGEN 19
HC | € 18,99 | 14 feb

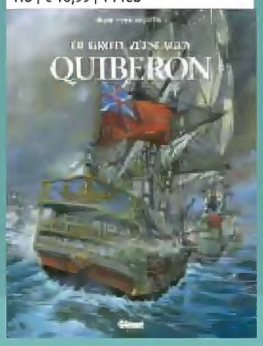

INTEGRALES

ROBERT EN BERTRAND INTEGRALE 12
€ 37,50 | 31 jan

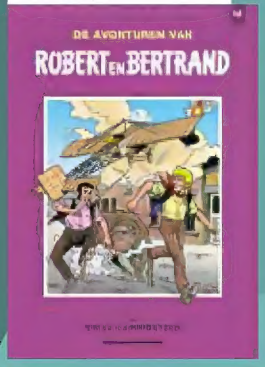

RIK RINGERS INTEGRALE 9
€ 36,50 | 14 feb

DE FAMILIE SNOEK INTEGRALE 2
€ 37,50 | 13 mrt

DE RODE RIDDER - DE BIDDELOO-JAREN 16
€ 37,50 | 13 mrt

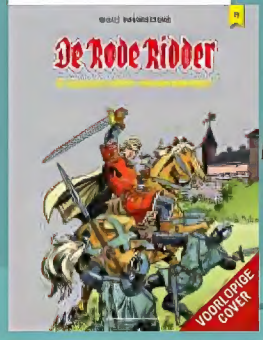

© DARGAUD-LOMBARD nv/DARGAUD BENELUX BRUSSEL.

STANDAARD UITGEVERIJ RUIMT DE BOEKENKAST OP EN GOOIT **200 STRIPS** BUITEN.

ADOPTEER EEN STRIP

© 2024 Standaard Uitgeverij.

Surf naar www.standaarduitgeverij.be/adopteer-een-strip
en vertel ons waarom jij vindt dat jij de geschikte kandidaat bent om een strip te adopteren en wie weet verrassen wij je met een exemplaar.

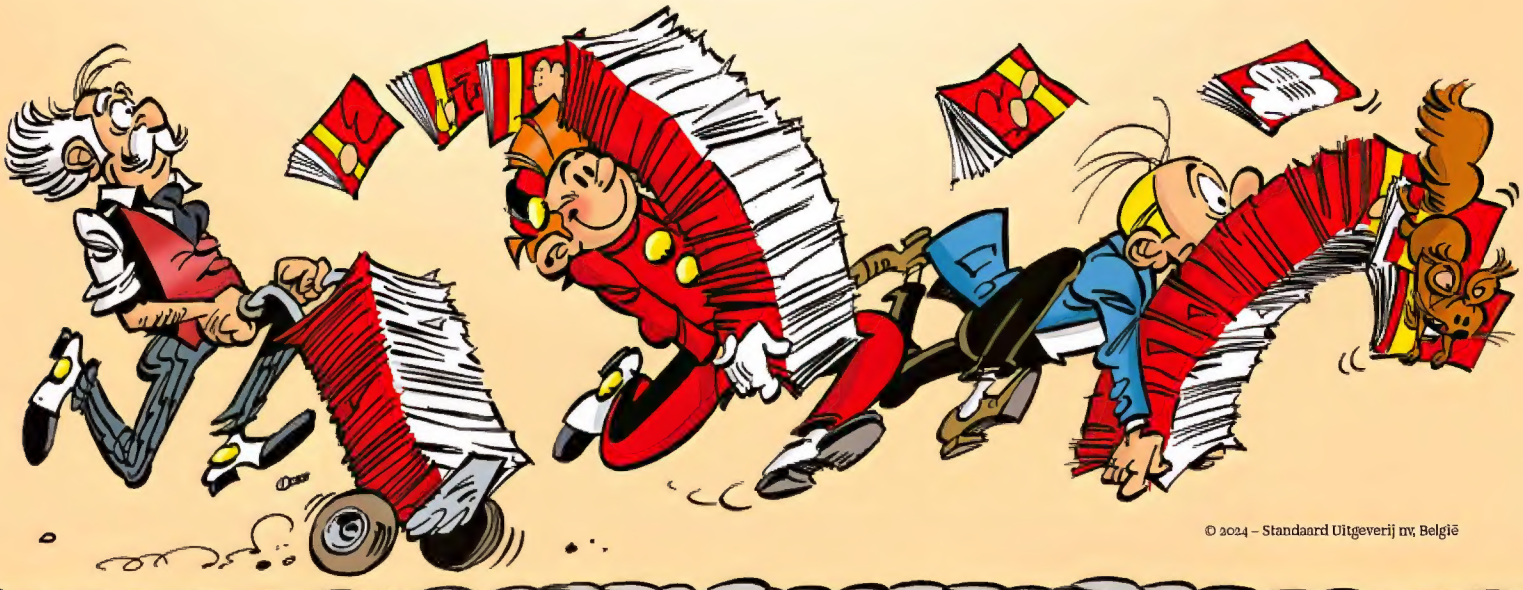

© 2024 – Standaard Uitgeverij nv, België